

FETAVATË E SHAËRAVIJUT

PJESA E DYTË

II

Përktheu: Dr.Musli Verbani
Imam i QIKSHN-së

Oslo, 2010

Hyrje

Falënderimi dhe lavdërimi i takon Allahut, Zoti të gjithë botëve, përshëndetjet dhe selamet çofshin mbi Pejgamberin besnik, zotërinë tonë, Muhamedin s.a.v.s., familjen e tij, shokët e tij, tabiinëve, dhe të gjithë ata, të cilët pasuan ata me sinqeritet deri në Ditën e Gjykimit. Nuk ka forcë e as fuqi të ndryshoj dikush diçka, pos Allahut, të Lartit, të Madhit.

Tregohet se, derisa imami Ebi Hanifete Nuëman mësonte studentët e tij, hyri në klasë një ateist dhe ia parashtrori tri pyetje filozofike, me të cilat pyetje janë marrë mendimtarë e filozofë të kohërave të kaluara, e edhe të sodit, dhe çështje të cilat vazhdimisht e nxisin mendjen e njeriut.

Pyetja e parë: Si ta adhuroj Allahun kur nuk e shoh?!

Pyetja e dytë: Si dhe pse të jap përgjegjësi për gjërat, të cilat veç m'i ka shkruar Allahu dhe unë jam i detyruar në veprimin e tyre?!

Pyetja e tretë: Si dënohen xhinët në zjarr, kurse ata janë të krijuar prej zjarrit?!

Si iu përgjigj Shejhu në këto tri pyetje? Ashtu siç e dimë dijetarët kanë aftësi të posaçme, mprehtësi të mendjes, shkathtësi të gjuhës, japin shpjegime të qarta, i përdorin metodologjitë e veçanta. Ai nuk iu përgjigj me përgjigje të zakonshme, mirëpo me shpejtësi në tri pyetjet iu ka përgjigjur me përgjigje praktike.

Imami mori një toptë të fortë prej dheu, i cili ishte afër dhe i bie ateistit me një të rënë të fortë, e cila ia shpërtheu gjakun mbi lëkurën e fytyrës. Ateisti mendoi në vetvete, nëse e sulmon dijetarin, nuk do të ketë sukses, sepse nxënësit e tij në klasë do ta mbronin ose edhe do t'i ktheheshin në kundërsulm dhe do të vritej. Kështu e zgjodhi alternativën për ta paraqitur te gjykatësi. Gjykatësi me të shpejtë të dy i nxori në gjykatë dhe e pyeti shahun se pse e kishte sulmuar. Shejhu iu përgjigj: Kjo e rënë iu është përgjigjur në tri pyetjet, të cilat m'i ka parashtruar:

E para: Ankohet për dhembjen, të cilën nuk e sheh fare, atëherë pse të mos e adhuron Allahun edhe pse nuk e sheh.

E dyta: Kur i rashë me toptë të dheut, ai ka pasur të drejtë të zgjedhë: të më ofendojë ose të më mëshon, ose të ankohet te gjykatësi. Mirëpo ai e ka ditur se po të më ofendonte ose sulmonte studentët do t'i kundërviheshin, po të më sulmonte studentët do ta mbytnin, prandaj e zgjodhi mënyrën tjetër për t'u ankuar te gjykatësi. Ai është i vullnetshëm për disa çështje, ndërsa i detyruar, pa vullnetin e tij, në çështjet tjera.

E treta: Njeriu është i krijuar prej dheut të pjekur, e unë i rashë prej një toptë dheu i pjekur, i cili është lëndë bazë e krijimit të njeriut. E Kështu xhinët dënohen me zjarr edhe pse janë të krijuar prej zjarrit.

Këto pyetje, të cilave iu është përgjigjur shejhu edhe sot i sillen vërdallë shumicës së njerëzve. Këto pyetje kalojnë nëpër kohëra të ndryshme gjeneratë pas gjenerate shekull pas shekulli, kalojnë prej një vendi në vend tjetër, pa hasur në përgjigje, e cila i kënaqë shpirtat e tyre të shqetësuar dhe mendjet e tyre të luhatura dhe të turbullta. Nuk ka kryeneçësi më të madhe se kryeneçësia e mospranimin të arsyes, sepse ajo kryeneçësi asnjëherë nuk është stabile.

Në pjesën e parë të këtij libri i jemi përgjigjur shumicës së pyetjeve, shumë pika i kemi sqaruar për të qenë të vendosur në fenë e pastër dhe të natyrshmërisë, për t'iu përmbajtur obligimeve me argumente dhe arsye të shëndoshë dhe realitetit, e cila është shkalla më e lartë e moralit dhe karakterit të cilën e ka pastruar islami.

Kur u botua libri i parë i FETAVAVE mendjet dhe shpirtat e njerëzve e pranuan me shpejtësi dhe libri aq shumë i tërhoqi, gjë që na ngrohi edhe neve, na qetësoi shpirtin

dhe na bindi se e mira dhe dobishmja veç ekziston. Ashtu ka thënë edhe i Dërguari i Allahut s.a.v.s. për këtë umet. E kjo veç tregon se në zemrat e muslimanëve veç ka filluar zgjimi islam, i cili është i bekuar dhe i sigurt në suksese dhe se vazhdimisht forcohet dhe është i interesuar për të ditur qëndrimin e ligjit të shariatit dhe të fesë për të ditur këtë e atë.

Allahu ka caktuar që zemrat e njerëzve ta pranojnë dhe shumica e dijetarëve, fukahave dhe njerëzve të fesë kanë pasur dobi prej këtij libri, pasi që veç në të është shpenzuar angazhim i sinqertë vetëm për të fituar kënaqësinë e Allahut.

Për këtë na kanë ardhur shumë mirënjohje dhe falënderime, mirëpo ato falënderime e mirënjohje nuk janë të miat, por mirënjohja dhe falënderimi i takon vetëm Allahut, e pastaj imamet të nderuar Shejhut Muhamed Muteveli Saëravijut, i cili na ka përkrahur, na ka ngrohur dhe është angazhuar maksimalisht për këtë libër.

Libraritë, Firma e Distribucionit ka kërkuar nga ne që të ribotojmë sa më shpejtë pjesën e parë dhe të botojmë pjesët tjera, për ta mbuluar tregun, pasi që i tërë tirazhi ka kaluar në zemrat, shpirtat dhe mendjet e lexuesve. Falënderojmë Allahun fillim e mbarim.

Pasi që ka vend për mirënjohje për të nderuarit, shfrytëzoj rastin t'i përsëndes ngrohtësisht dhe t'u shpreh mirënjohje edhe dijetarëve të njohur, të cilët i kanë dhënë mendimet e tyre nga dijetarët e universitetit të El Ez-herit. Nuk do të harroj t'i përsëndes edhe vëllezërit, kolegët e mi, mjekë dhe Profesorë Doktorë të universiteteve, gazetarët, të cilët më kanë ndihmuar dhe më kanë përkrahur vazhdimisht, deri sa e kam përgatitur dhe ka dalë në dritë ky libër, emrat e të cilëve nuk do t'i përmend se janë të shumtë.

Pikësypnim kryesor kam pasur paraqitjen e shumë çështjeve dhe problemeve shumë të rëndësishme, të cilat janë të ndërlidhura me fenë tonë të pastër.

Unë nuk kam dëshirë të flas për gjërat, të cilat veç kanë folur të parët, përpos disa pjesëve dhe disa rasteve, edhe pse këtë e kanë kërkuar shumica e lexuesve, por dëshira ime e flaktë dhe interesimi im i madh ka qenë në ndriçimin e temave shoqërore bashkëkohore të reja, nëpërmjet sqarimit dhe mendimit të Shejhut Muhamed Muteveli Esh-Shaëravijut.

Ligjet janë të sqaruara ashtu qysh i ka definuar Ligjvënësi dhe ashtu siç janë pajtuar për ata ligje dijetarët e jurisprudencës Islame dhe ashtu qysh janë të përputhura me mendjen e pjekur dhe logjikën e shëndoshë. Ashtu siç më ka treguar njëri prej historianëve të mëdhenj Islam dhe më ka thënë: Shejh Shaëraviu ka ide mahnitëse dhe të mrekullueshme, ai shpalo vetin e shumë çështjeve të rëndësishme. Pastaj nuk ka kurrfarë dyshimi se Shejh Shaëraviu është njeri i gjuhës së pastër dhe orator i çështjeve të mprehta në shkallën më të lartë.

Natyrshmëria e njeriut islam është se ka ndjenja të thella dhe vizion të qartë nëse lakon në mendime pa qëllim në ndonjë çështje prej çështjeve, atëherë të gjitha njësitë bashkohen dhe ta bëjnë me dije që kjo është jo e sigurt dhe t'i mbyllin dyert e mënjanimit apo lakimit.

Ende ka gjëra që mendja e njeriut nuk ka as qëndrim të prerë, e as devijues, por gjatë studimit dhe analizës vlerësohen në bazë të prioriteteve, sepse po të mos ishte kështu shkon jeta pa gjetur përgjigjen far, apo pa hasur në përgjigje përfundimtare. Studimi dhe hulumtimi vazhdon, pandërprerë, por pa përgjigje të plotë e të sigurt, e cila të qetëson shpirtin, për shkak të mënyrave të ndryshme të të kuptuarit të cilat sillen rreth e rrotull mendjes.

Shejh Shaëraviu, na afron të kuptuarit e çështjeve, të cilat vështirë kuptohen, ai këtë e bën me metodologji të së kaluarës, por në formë të re të sqarimit, dhe me thellësi të menduarit me metodologji të thjeshtë. Ai i tubon të gjitha elementet dhe pastaj i sqaron

ato të cilat njeriun e mundojnë dhe e luhatin, të cilat mendime njeriun vetëm e luhatin dhe nuk e shpijnë askund.

Një prej ideve, në të cilat mendja e njeriut lëkundet është çështja e besimit, gjë që shumica e atyre ideve shpijnë në idhujtari të fshehtë, Zoti na mbrojt. Nga kjo pikënisje dhe nga kjo logjikë (Zoti e di, por unë e dëshmoj në veten time) ajo që më brengos dhe më mundon është që ky libër t'i forcojë mendjet dhe logjikën e shëndosh dhe t'i shpëtoj njerëzit nga sprovat, deri sa të stabilizohen dhe të shndrisin zemrat e tyre.

Po të mos ishin zemrat dhe mendjet, të cilat e njohin vlerën e etikës, në tokë nuk do të kishte njerëz, të cilët do ta kuptonin vlerën e të mirës. Nuk ka dyshim se e mira vjen vetëm prej shpirtave të mirë.

Vullnetmirët dhe guximtarët nuk ndalen në rrugën e tyre drejt lumturisë, dhe drejtë rrugës, e cila siguron atmosferë për dituri dhe edukim, por përkundrazi çdo pengesë ata i bën që të jenë më të vendosur dhe ë të lumtur drejt rrugës së tyre. Kush ka për qëllim të lavdërohet para njerëzve, atij puna i paralizohet, mjetet largohen, ylli i perëndon dhe fletët i teren. Po mos të ishin ndjenjat dhe brengat që këto çështje të akides, të cilat e vënë mendjen në dyshim të sqarohen dhe të zhvillohen, atëherë njerëzimi do të çrregullohej, jeta do të varfërohej nga shpirtçiltërsia dhe kjo gjithësi do të ishte e zbrazët, nuk do të ndërtohej dhe nuk do të kishte lulëzuar.

Shpirtrat e sëmurë dhe parazit gjithmonë janë dinak dhe mundohen t'i lajkatojnë shpirtrat e mirë, mirëpo fatmirësisht ata janë të dobët dhe në fund dalin humbës dhe të përbuzur. Atëherë si ngritet, si zhvillohet dhe si përhapet e forta? Isa a.s. ka thënë: “Kam shëruar leprosët, të shurdhët dhe të verbrit, e pas shërimit nuk kanë qenë mirënjohës ndaj meje, ndërsa kur i kam shëruar të çmendurit më kanë përkrahur”.

Të këqijtë, të cilët nuk dëshirojnë të shpërndahet e mira në shpirtrat, gjithmonë janë dëshmitarë kundër vetes së tyre, ata dëshmojnë të vërtetën, sepse e vërteta patjetër triumfon, forcohet, e trupi prapëseprapë mbetet i shëndosh, ndërsa ata të dobët prapë vazhdojnë të jetojnë me iluzionet e tyre të vjetra, të cilat pastaj i merr era.

Ata përgënjeshtrojnë Allahun si një plak i vetmuar.

Burrërori i bën punët haptazi dhe krenohet, e jo fshehurazi, sepse puna fshehurazi dhe pas shpine është cilësi e mendjelehtëve.

I urti ka thënë:

Kujdes! E keqja të kaplon kur të mençurin e nënçmon,
e të mallkuarin e nderon,
e mendjelehtin e respekton.

I urti gjithmonë fjalën e ka prej zemre, ndërsa mendjelehti zemrën e fsheh pas gjuhe.

Mjafton dënimi kur penguesi i zhvillimit të mendjes nuk mund t'ia arrijë qëllimit dhe nuk mund ta pengojë, sepse ata janë injorant, e injoranca te ta është natyrshme. Ndërsa të mençurit dhe intelektualët janë shpirti i ligjeve, bartës të fesë, dhe sqarues të ligjeve të Allahut, ata për punën dhe angazhimin e tyre shpërblehen, e shpërblimi i tyre është sa ngjyrë të lapsit që kanë harxhuar matet me gjakun e dëshmorëve.

Po të mos kishte qenë ngurtësia, nuk do të ishte kuptuar ngritja mendore, as toleranca, e as zemërgjerësia.

Fatkeqësisht kryeneçësia paraqitet, sepse njeriu në vetvete posedon dëshirën dhe epshin, e cila e kundërshton. Ah, sikur ky njeri të kishte qenë i pavullnetshëm në çdo çështje, dhe çdo lëvizje e aktivitet i tij të kishte qenë i imponuar, atëherë do të kishte qenë i liruar prej ngarkimit me obligime, i liruar prej vështirësive, nuk do ta kishte lodhur veten, nuk do ta kishte dobësuar trupin e tij në çështjet e vullnetshme, as në çështjet me të

drejtë seleksionimi, nuk do të kishin ndodhur trazirat e shkatërrimet, nuk do të ishte përhapur krimi dhe nuk do ta kishte përjetuar kënaqësinë e kësaj bote.

Ëmbëlsira e Imanit nuk shijohet pa vendosmëri labilitet e neglizhencë, por me bindje të thellë, besim të plotë dhe përmbajtës i projektit, i cili qetëson zemrën dhe zgjeron kraharorin.

Komentuesi dhe përpiluesi i këtij libri mirëpret çdo kritikë, çoftë përkrahëse, çoftë kundërshtuese. Fjalës së mirë nuk ia humb vlerën kundërshtimi, përderisa ajo fjalë ka qëllim të mirë, kompletimin apo qëllimin për të kompletuar, për të përsosur, për të sqaruar. Ndërsa përsosmëria absolute i takon vetëm Allahut fuqplotë, e sa na përket neve, ne jemi vetëm kalimtarë. O Zoti ynë, nëse kemi qëllim të mirë në veprën tonë, Ti e di më së miri dhe shpërblimin e presim vetëm prej Teje, ndërsa nëse kemi harruar ose kemi gabuar diçka na fal. Largoje shejtanin nga ne dhe nga ajo që na ke dhënë prej të mirave të sinqeritetit. Për madhërinë dhe fisnikërinë Tënde, bëna që të jesh i kënaqur me ne.

O Zoti im, bëje këtë libër që të jetë i dobishëm dhe me vlerë te Ti që të jetë prej veprave të mira. Fletët e këtij libri, regjistroji në regjistrat e veprave tona atë Ditë kur do të dalim para Teje. Shpërbleje Imamin, Shejhun dhe fetvadhënësin e këtij libri, të nderuarin tonë, Muhamed Muteveli Shaëravijin me të mira në këtë botë dhe në botën tjetër. Na bashko të gjithëve nën hijen e mëshirës Tënde.

O Zoti ynë, pranoje, vërtet Ti dëgjon dhe je i ditur. Përsëritetjet çofshin për zotërinë dhe ndërmjetësuesin për ne, Muhamedin s.a.v.s. dhe selamet çofshin për të sinqertit. Në fund falënderoj Allahun, Krijuesin e gjithësisë.

Kajro,

32 Rexhep, 1401.

27 Maj, 1981.

ASKUSH NUK POSEDON “BËHU” DHE “U BË”

Ia kemi parashtruar (imamit te nderuar këtë pyetje: dëgjua robi im kur i është thënë bëhu dhe Më ka është bë, cilat janë fushat që e bën robin e pa strehë të çiltër, të sinqertë për të cilat Allahu ka thënë bëhu dhe është bë.

Imami i mirënjohur fuqishëm dhe me bindje të plot sqaron

Ajo çka krijon (prodhon) Allahu është planifikim, absolut dhe urtësi e zotit, ndërsa çka krijon njeriu mbetet e ngurtë dhe në suaza ashtu qysh e prodhon njeriu... Njeriu e prodhon gotën mirëpo gota nuk zhvillohet, nuk martohet, nuk rritet, nuk prodhon (lind) gota tjera. Pra e prodhuara e njeriut mbetet në kufijtë të cilat e ka prodhuan njeriu. Njeriu nuk posedon asgjë prej shpirtit, sepse shpirti është prej çështjes së Allahut. Isa i përket prodhimit të Allahut, ajo riformohet, rritet, zhvillohet, lëviz, nuk ka kufij në prodhimet e Allahu i Lartmadhëruar. Krijesat e Allahut janë të pakufishme dhe ato krijohen me fjalën “bëhu” dhe bëhen.

Këtë mundësi nuk e posedon asnjë njëri (Bëhu dhe u bë)

Asnjë njëri nuk e posedon aftësinë dhe fjalën e krijimit “Bëhu dhe menjëherë me u bë “

A JEP PËRGJEGJËSI NJERIU PËR MËKATIN, PËR SHKAK TË HARRESËS

Është transmetua nga Muhamedi a. s. se ka thënë: umetit tim nuk i shkruhen mëkatet për shkak të lëshimit të gabuar, për shkak të harresës, dhe për shkak të detyrimit me dhunë

Pyetja është: Harresa mos është lehtësim për njeriun, që ti falen mëkatet, me fjalë tjera a hiqet obligueshmëria e njeriut në ato momente dhe pranohet arsyetimi, pse ai veç ka harruar?

Imami i mirënjohur Shaëraviju përgjigjet:

Kur Allahu e ka ligjësuara pendimin, dhe e ka hapur derën e pranimit pendimit, ka dëshirua që njeriut ti jep rast për arsyetim të gabimit për shkak të harresës. Arsyetimi i njeriut se ka gabuar, është arsyetimi i njeriut se ka bërë mëkat, mirëpo kjo nuk do të thotë se ai duhet me bërë mëkat, e për këtë arsye është ligjësuara pendimi. E ka sqaruar se ai gëzohet me shumë se kur gëzohet njeriu i cili e ka pasur devenë e ngarkuar me të gjitha të mirat, dhe i ka humbur e pastaj e ka humbur shpresën se mund t'i gjej, e kur befasisht i vjen deveja atij njeriu, ai gëzohet. Sa i përket Allahut ai është shëmbëlltyra me e larta, kështu ai gëzohet kur robi i tij kthehet dhe e pranon gabimin e pendohet. Kjo është për tu siguruar paqja në jetë.

Imami i nderuar vazhdon e thotë:

Sa i përket fjalës “Harresë”. Kjo ka qenë dashtë që Ademi mos me u dënuar, sepse Allahu urdhëron etem për çështje në të cilat kanë dobi, dhe ka qenë e ndaluar vetëm një çështje në

të cilat kanë dobi, dhe ka ndalu vetëm një çështje, e ajo ka qenë pema e ndaluar. Pra ka qenë në mesin e shumë ndalesave e ka harruar. Kjo është një çështje se, pasi që e ka harruar një çështje, që te mos thuhet se Ademi ka qenë në mesin e shumë ndalesave e ka harruar.

Kjo është një çështje se, pasi që e ka harruar një çështje ai e ka harruar tere obligueshmërinë, ka qenë dashur që Ademi mos me harruar atë urdhër i cili ka qenë tërë obligueshmëria.

Pastaj vazhdon Shaëraviju:

Ka te atille që thonë, se Ademi ka qenë peygamber, ndërsa peygamberet janë te mbrojtur, e pe ai me gabuar, e për atë gabim me u dënuar e me zbritjen në tokë prej xhenetit.

Në themi Ademi është baba i njerëzimit, njerëzit janë dy llojesh në peygamber te cilët e përcjellin shpalljen e Zotit dhe në njerëz te cilët e dëgjojnë dhe e pranojnë shpalljen e Zotit, peygamberet duhet me qenë të mbrojtur, sepse ata janë shëmbëlltyrë, e nuk duhet që shëmbëlltyra e tyre te jetë e keqe, mirëpo lloji i dyte janë të tjerët që prej atyre ka te shkëlqyeshëm dhe te padëgjueshëm. E Ademi është baba i te dy llojeve, pra duhet me qenë i sprovuar për ti përfaqësuar te dy llojet. Llojin e te mbrojturve siç janë peygamberet dhe llojin e gabimtarëve siç janë njerëzit e rëndomtë.

Kur Ademi a. s. e ka ngrënë pemën, ka harruar, por a ka harruar?

Iblisi kur e ka mashtruar, ka thënë:Allahu ta ka ndalu me ngrënë prej kësaj peme që te mos bëhesh prej te përjetshmeve, pse nëse e hanë atë pemë që te bëhesh i përjetshëm dhe nuk do te vdesësh.

Sikurse ai është i cili dëshiron me i tregu se Allahu është duke e tradhtuar “Nuk ju ka ndaluar nga kjo peme, vetëm e vetëm që te mos bëheni melek, dhe që te mos bëheni te përjetshëm”

Pra nëse nga ajo peme do te bëheni te përjetshëm dhe do te bëheni melek.

LUTJA E PRANUAR DHE E REFUZUAR

Zoti i Lartmadhëruar ka thënë: Lutmuni mua, ua pranoj lutjen.

Po ashtu ka thënë: Dhe nëse të pyesin robërit e mi për Mua, unë jam afër, i përgjigjëm lutjes se lutësit kur me lutet.

Sadakallahul Adhim

Cila lutje është e pranuar? Cilët janë faktorët e pranimit, dhe cila është e pa pranuar, dhe pse shumica e njerëzve e lutin Zotin e tyre e ai nuk ua pranon, A do te thotë kjo se ata nuk janë te sinqertë, apo nuk i kanë plotësuar kushtet e pranimit.

Imami i mirënjohur Shejhu Muhamed Muteveli Shaëraviju na qetëson me përgjigje të bukur, na freskon gjoksin, na qetëson zemrat dhe na çliron mendjen duke thënë:

Disa njerëz i ngritin duart lart në qiell e luten por lutja nuk u pranohet, sepse Zoti i Lartmadhëruar i përgjigjet të mirës se robërve besimtarë. Ndonjëherë ose me mirë me thënë në shumicën e rasteve lutemi dhe kërkojmë atë që është e keqe dhe e dëmshme, edhe pse në shikim te pare dhe në pamjen e jashtme mendojmë se do të ma kishte shkatërruar dhe të na kishte larguar nga Allahu dhe do te bëheshim arrogant ndërsa Allahu dëshiron të na ruaj dhe të na shpërblej në botën tjetër dhe të na jep me te mirën. E këtu veç është përgjigjja e lutjes dhe përputhshmëria e mëshirës se Zotit të Lartmadhëruar ndaj neve. Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Dhe, ndoshta e urreni ndonjë çështje (gjë), por faktikisht ajo është dobi në ju.”
EL-BEKARE 216

“Allahu e di e ju nuk e dini”

EN-NURË 19

Ndonjëherë ne duam diçka në të cilën gjë Allahu ka vendos të keqen dhe demin e madh.
Shejh

Shaëraviju tregon me rregull retorike dhe sqaron:

Duhet ta dini një çështje. Dashuria për një gjë apo urrejtja për një gjë tjetër nuk është e dobishme për në. Ndoshta unë dua te kem shumë pasuri, mirëpo ajo pasuri me shpie në shkatërrimin dhe në të keqe ajo e keqe nuk është vetëm për në botën tjetër por edhe në këtë bote gjithashtu.

Këtë çështje Shejh Shaëraviju e sqaron duke thënë:

Në çdo apartman te bukur dhe në çdo pallat nuk ka jetë te lumtur, por përkundrazi ndoshta jeta me e palumtur është në ta

Po cilit ia pranon Zoti lutjen?

Kjo është e qarte në Kur'anin fisnik në suretu “El-Enbija”, ku pas pranimet të lutjes se pejgamberëve Zoti i Lartmadhëruar thotë “Vërtetë ata kanë shpejtuar (garuar) në punë të mira dhe na janë lutur neve me frike e shprese dhe kanë qenë tepër te dëgjueshëm ndaj nesh.

Kusht i pranimet te duas (Lutjes) është shpejtimi (të bërit gara) në punë të mira, Zoti nuk ja pranon robit te keq i cili angazhohet në punë te këqija e ofendim sepse ai ashtu dëshiron me çrregullua sistemin e jetës.

Shpejtimi (të bërit gara) në punë të mira është pjese e imanit dhe çështja me e rëndësishmja pse? Sepse është imani (besimi) i shpërblimit në botën tjetër dhe me caktimin dhe fuqinë e Zotit të Lartmadhëruar kush shpejton në punë të mira i pranohet lutja.

SHIKIMI SHQISOR DHE SHIKIMI SHPIRTËROR EL BESAR DHE BESIRË

Verbërimi i syrit fizik dhe verbërimi i syrit shpirtëror është sikur i verbëti dhe injoranti secila prej tyre ka kuptim të veçantë dhe sqaron diçka të veçantë.

Cili është mendimi i Shaëravijut në këto terminologji

Imami i mirënjohur thotë:

Verbërim është verbërimi i syrit, ndërsa jovizionar është ai i cili sheh, por nuk sheh larg dhe fjala “jeamehun” do te thotë nguliten për toke. Sepse ngjitja për toke është si rezultat i ndaljes fizike në rruge për shkak te verbërisë, ose ngulitja (ngjitja) për toke në çështje abstrakte si karakteri negativ dhe mospërfillja e programit jetësor pra jovizionare. Por me e rëndësishmja është shikimi shpirtëror, sepse te shikimi shpirtëror, sytë nuk janë te verbët, por verbërohen zemrat te cilat janë në gjokse.

Kur njeriu nuk sheh me sy, mund ta shfrytëzojë shikimin e tjetrit kur te kërkoj ndihme prej tij gjë që nuk ndodh kur njeriu e ka verbëruar zemrën. Zoti i Lartmadhëruar thotë

“JEAMEHUNË” që do të thotë nguliten, ngjiten për toke. Sa do që ti u tregon, çka do që tu thuash për gjërat që janë në kundërshtim me jetën ata nuk dëshirojnë me kuptua.

PSE ËSHTË E LEJUAR POLIGAMIA PËR MESHKUJT E JO PËR FEMRAT

Disa student te studimeve islame me kanë pyetur:
Pse është lejuar poligamia për meshkujt, e jo për femra?

Në bazë të statistikave në Amerikë dhe Evropë është e vërtetuar se përqindja me e madhe e përhapjes së kancerit në mitrat e femrave është te ata te cilët kanë fjet me shumë meshkuj, për shkak të grumbullimit të spermave të ndryshme në një vend (në organin seksual të femrës).

E kjo sikur të ishte ndëshkim në këtë bot, para ndëshkimit në botën tjetër.

Kur ia kam paraqitur këtë pyetje imamit të mirënjohur Shaëravijut na tha se te njëjtën përgjigje e ka dhënë kur është pyetur në Amerikë pastaj vazhdoj duke sqaruar:

Nuk mund të ketë poligami të meshkujve vetëm nëse ka tepricë të femrave. Te supozojmë po të ishte numri proporcional në mes të meshkujve dhe femrave, dhe unë dëshiroj ti marr dy gra, A do të kisha gjetur. Natyrisht jo, nuk do të kisha mundur, pra derisa gjendet e dyta, e treta kjo do të thotë se ka me shumë se një.

Statistikat tregojnë se numri i meshkujve është me i vogël se i femrave, te të gjitha gjallesat numri i gjinisë femërore është me i madh se i meshkujve gjithmonë, meshkujve u ndodhin fatkeqësi si në fushën e veprimtarive dhe punës se tyre, ashtu edhe në luftëra.

Dhe derisa numri i meshkujve është me i madh se numri i femrave, atëherë ekzistojnë dy zgjidhje: ose dy femra me jetuar në një kurorëzim dhe te jetojnë jetë të ndershme, ose përndryshe nuk hiqen ndjenjat e epshit të saj nëse jeton e shfrenuar ajo është me e dëmshme për te, dhe atëherë paraqitet shkatërrimi, dhe degjenerimi i shoqërisë.

Për këtë arsye sheriati e ka lejuar poligamin e meshkujve për të mos ekzistuar ky lloj apo kjo fazë e jetës së vështirë në shoqëri, mirëpo për këtë ka parapa kështu. Përpos kësaj ka edhe raste kur sëmuret bashkëshortja e pare ose është sterile, te cilat janë të rëndomta në çdo shoqëri, për këtë arsye themi se feja islame është fe e natyrshmërisë së pastër, fe e jetës, dhe e arsyes e cila sundon gjithmonë.

DËNIMI I PAPËRCAKTUAR – TEAZIRI NË ISLAM

Kur Allahu vendos ligj në themi: Edhe jo besimtares përpos Allahut kanë vendose ligj për dënim, po ashtu edhe fetë tjera kanë vendose ligj te dënimit, sepse ata kanë ditur se ndodhin krime, dhe patjetër krimin dhe kriminelët duhet ndëshkuar dhe eliminuar. Te në është parimi: Nuk ka dënim pa krim, dhe nuk ka ligj pa krim. Askush nuk ka të drejtë ta dhunojë dhe të bën krim në dikënd, vetëm nëse thuhet se ai veprim apo ajo punë është krim, pra askush nuk mund të quhet kriminel i një vepre deri sa nuk ekziston ligji për atë vepër, dhe a e konsideron kryerjen e asaj vepre krim, e nëse nuk ka ligj ai nuk mund të ndëshkohet.

Ligjësimi i dënimeve prej Allahut, është ligjësim i cili buron drejtpërsëdrejti për shkak të krimit dhe i precizuar lloji i krimit.

Ajo e cila është ligjësuar prej Allahut ose mundet me qenë dënim pa te drejte faljeje (tudud)ose dënim me te drejt faljeje (kisas). Dënimet pa te drejt faljeje (hudud) janë dënimet te cilat i ka parapa Allahu dhe askush nuk ka te drejt në to, dhe askush nuk ka te drejt faljeje. Kisasi (dënimi i përcaktuar me te drejt faljeje) hakmarrja dënimi proporcional i cili është përcaktuar për vrasësin.

Zoti i Lartmadhëruar thotë: Në veç i kemi dhe kompetencë te plote kujdestarit te te vrasin, dhe mos ta teproje në vrasje (të hakmarrjes) sepse ai veç është i dënuar.

Dënimet munden me qenë: ose dënime krimi pa të drejtë faljeje ose dënime kisasi me të drejtë faljeje. Sa i përket Kisasit ai ka te drejt me fale (Dhe kujt i falet diçka prej vëllait te tij).

El Bekare 178

Ndërsa dënimi te cilin e ka parapa Allahu, askush nuk ka te drejt me fale, ose mos me e ekzekutuar, as me e lehtësua, nëse për dënim te vjedhjes e cila është nën NISABIN. Pra nëse vjedh me shumë se 25 kurush dënimi i papërcaktuar (teaziri) në islam është i llojit ku gjykata ka te drejte faljeje që do te thotë ka te drejt me marre vendim i cili nuk e arrin shkallen e dënimit te përcaktuar.

Tealiri është lloj dënimi te cilin e parasheh dhe e përcakton gjykata në veprimet kundërligjore te cilat nuk janë te përcaktuara (hudude). Dënimet janë parandalim i krimeve dhe i gabimeve ndonjëherë mjafton qortimi, ndonjëherë izolimi, ndonjëherë tërheqja e vërejtjes. Ose ndonjëherë me i ra me shkop, kjo ndryshon, varësisht prej njeriut dhe formës se edukimit te cilin e meriton ai. Teaziri-dënimi i papërcaktuar ndryshon prej personit në person varësisht prej tyre.

Me një fjal Teaziri është ndeshkim te cilin e parasheh gjykatesi suprem islam për një çështje (vepër) e cila nuk e ka arritur masen te cilën e parasheh islami në forme precize.

A SHPËRBLEHET NJERIU PËR MUNDIMET DHE VËSHTIRËSITË QË I PËRJETON NGA PROFESIONET (PUNIMET) E LEJUARA

Ka njerëz te cilët nuk kanë lumturi në jetë, jeta e tyre si shkak i punës se tyre është plot vështirësi e përplot mundime. Çfarë fuqi apo cili është mëkati i atij i cili pa dëshirën e tij jeton jetë te mundimshme si p.sh. Fëmiu i cili nuk ka një pjesë te trupit (si pankreasin) kështu që ai tere jetën e tij duhet te marr infuzion tere jetën e tij prej fëmijërisë e deri në vdekje. Çfarë fuqi ka ai dhe te gjitha këto fatkeqësi dhe paaftësi te cilat i ndodhin njeriut janë çështje për te cilat Allahu do ti shpërblej.

Imami i mirënjohur Muhamed Muteveli Shaëeaviju thotë: Zoti i Lartmadhëruar dëshiron te na tërheqë vëmendjen se çdo gjë çka ndodh prej Allahut te Lartmadhëruar dhe nuk është prej çështjeve që ka te drejt zgjedhjeje për njeriun, ajo goditje për besimtarin është hajr. Kjo është e theksuar qarte në ajetin fisnik ku Zoti i Lartmadhëruar thotë “Thuaj: nuk na godet asgjë neve pos atë që e ka shënuar për në” pra zoti i Lartmadhëruar nuk ka thënë atë që e ka shënuar për shkak tonin. fatkeqësia bie në dem te njeriut e jo në dobi te tij, ndërsa fatmirësia bie në dobi te tij e jo në dem te tij. Po ta kishte përdorur Zoti i Lartmadhëruar formën “mbi ne” (kundër nesh) atëherë do te kuptohej se çdo gjë çka ndodh është e dëmshme, por Zoti i Lartmadhëruar ka përdorë formën “për në” pra është çështje që e ka llogarite për ne.

Kur Allahu dëshiron te na jep diçka, ndonjë herë në me kandarin tonë e konsiderojmë se është e dëmshme, por në esence ajo është e dobishme, pra ajo është për ne, e jo kundër nesh.

Anijen te cilën e ka shpërthyer robi i mirë e ka dëmtuar për ta mbrojtur dhe për ta siguruar mos me ra në doren e kriminelit. muri është ndërtuar, që popullatës se mallkuar te fshatit të mos i bjer në duar thesari i cili ka qenë pronë e dy fëmijëve jetim.

Lumturia në këtë bote është çështje e cila matet me kandarin e njeriut, mirëpo lumturia e vërtetë e botes tjetër është në fuqinë e Allahut te Lartmadhëruar, dhe jep gjithçka posedon dhe mbetet duarthatë vetëm e vetëm për ta fituar lumturin e vërtetë te cilën e ka përcaktuar Allahu i Lartmadhëruar për të.

AGJËRIMI I PA SINQERTË

Agjërimi është prej ibadeteve me te rëndësishme, me te cilin ibadet Allahu e ka lartësuar njeriun, dhe e ka be ibadet vetëm për te dhe vetëm Ai shpërblen për te. Po ashtu dimë se agjërimi ka qenë obligim edhe për popujt e mëhershëm për te cilin Zoti i Lartmadhëruar thotë”ju është bë obligim agjërimi juve ashtu siq iu është bë obligim atyre pra juve”.

Kjo tregon qarte, dhe na bën me dije rëndësinë te cilën Zoti i Lartmadhëruar i ka dhenë këtij ibadeti. Për këtë arsye këtë ibadet duhet ta kryejmë pastër si loti, dhe me qenë plotësisht vetëm për Allahun, si çështje e domosdoshme, dhe me rëndësi te posaçme.

Por si mund ta dije besimtari se agjërimi i tij është i sinqertë dhe si mund ta dije se agjërimi i tij është i pasinqertë.

Imami i mirënjohur Shaëraviju thotë:

Urtësia dhe arsyeja e çdo vepre obligative është për atë i cili beson në atë obligim dhe duke e dit pse është obligim. Besimtari vepron keshtu sepse Allahu e ka urdhërua te veproje keshtu, ndërsa nuk vepron ashtu sepse Allahu e ka urdhëruar te mos veproje ashtu. A mund ta dije femija urtesin dhe arsyen e përdorimit te ilaçit te ithet gjat përdorimit për sherimin e semundjes se tij.

E vërteta është se mjeku i cili i ka dhen recetën e ilaçit është ai i cili e di arsyen e atij ilaçi dhe reagimin e atij ilaçi. dhe reagimin e këtij ilaçi.

Muslimani agjëron se Allahu ka thënë agjëro, për këtë arsye duhet pasur kujdes kur te sqarojm urtësinë dhe shkakun e agjërimit pse ai agjëron, sepse agjërimi është shkak i sherimit te tij. Atij i themi: Agjërimi yt nuk është ibadet, dhe nuk buron prej imanit (besimit) mirëpo agjërimi yt është besim në shkakun e agjërimit tënd, e jo besimi në vet agjërimin. Pra esenciale te besimtari duhet me qenë që ta pranoj urdhrin, dhe nuk duhet ta vendosë, ta bazojë veprën e tij në atë shkak ashtu që urdhërimi i tij te jetë i sinqertë dhe agjërimi i tij te jetë thjesht agjërim i pastër vetëm për Allahun.

A KONSIDEROHET MOSFALËSI PABESIMTAR

Namazi është baze e fesë dhe shtyllë kryesore e tij. Namazi është obliguar me argument të qarte, ku Zoti i Lartmadhëruar thotë: “... dhe faleni namazin, e jepeni zekatin”. Mirëpo disa e kundërshtojnë dhe nuk e falin këtë detyre obligative. Mirëpo pyetja jonë është: Lënësi i namazit a konsiderohet pabesimtarë?

Imami i nderuar Shejh Shaëraviju thotë:

Namazi është shtylla kryesore për çdo besimtar, i cili nuk tolerohet të lihet pa marrë parasysh kushtet, rrethanat dhe situatën. Nëse nuk mundet të falet në këmbë, falet ulur, nëse jo ulur atëherë shtrire, nëse nuk mundet shtrirë me lëvizje trupore atëherë vetëm me shenja dhe lëvizje të syve, nëse nuk mundet me lëvizje të syve atëherë vetëm me mendje, por duke i menduar pjesët e namazit në kokën e tij.

Pra namazi është çështje e domosdoshme, prej së cilës besimtari asnjëherë nuk guxon të shkëputet prej tij, për këtë arsye edhe namazi është shtyllë e islamit.

Lënësi i namazit është dy llojesh:

Lloji i pare: ai i cili nuk e pranon namazin si obligim prej Zotit dhe kundërshton Allahun ai person është pabesimtar.

Lloji i dyte: Shmanget prej namazit për shkak të përtacisë mirëpo ai e beson se namazi është shtyllë kryesore dhe obligim i tij para Allahut. Të tillët i urdhërojmë për t'u falur dhe t'i falë ato namaze të cilat nuk i kanë falë me parë.

KUR LIROHET NJERIU NGA OBLIGIMET

E dimë se të gjitha shpalljet qiellore kanë zbritur me program të forte, për t'i bërë të lumtur njerëzit dhe për t'i qetësuar zemrat e tyre dhe secili program në vete ka pas metodologjinë e shprehjes dhe kercenimit, dhe secili program ka zbritur me obligime konstruktive dhe të pastra, dhe secili program ka zbritur me urdhra të cilat aftësia njerëzore ka mundësi të përballu me të kryer dhe me të realizuar, sepse obligimet po të kishin qenë mbi aftësinë njerëzore Allahu nuk do të kishte urdhëruar me të kry. Mirëpo, kush është ai i cili vendos apo gjykon se këta obligime janë brenda kufijve dhe brenda aftësisë njerëzore. Ai është Krijuesi i gjithçkaje, sepse Ai është i Cili i di të fshehtat e trupit njerëzor dhe shpirtit të tij të cilit ia ka dhënë sepse Allahu i Lartmadhëruar është ai i cili i ka tubuar të gjitha elementet dhe komponëntet në njeriun, ia ka bashkëngjitur të fshehtat dhe e ka konstruktuar në formën e bukur dhe të qenë në rrugë të drejte.

Asnjë program nuk ka ardhur pa obligime dhe asnjë obligim nuk ka ardhur për me dëmtuar njeriun, por për me i sjell lumturi njeriut, rregullimin e shoqërive, sjelljen e të mirave dhe qetësimin e shpirtit.

Parashtrohet pyetja: Kur lirohet njeriu nga obligimet?

Imami i nderuar Shejh Shaëraviju përgjigjet:

Obligimi që në fillim e ka të drejtën e zgjedhjes dhe njeriu e ka mundësinë me veprua dhe mundësinë mos me veprua.

Për këtë arsye i detyruari me dhunë është liruar prej obligimeve, i çmenduri ose mendjelehti, ose fëmija para se të arrijë moshën e pjekurisë.

Pastaj imami i mirënjohur vazhdon

Nuk ka obligim pa arritur pjekurin dhe shkallen e mendjepjekurisë ose pa i arritur vetëdija të çmendurit. Sepse ligji i "zgjedhjes dhe lirisë" nuk ekziston te jo të pjekurit.

Sfera e obligimeve duhet të jetë në çështjet e të drejtës për zgjedhje, sepse në çështjet në të cilat nuk të drejte zgjedhjeje nuk ka obligim, sepse njeriu nuk merre pjese në ato çështje.

Pastaj imami Shejh Shaëraviju thotë

Te gjitha shkatërrimet në toke ndodhin për shkak të çështjeve për të cilat njeriu ka të drejtë zgjedhjeje dhe për të cilat njeriu ka marr obligim me veprua, dhe ka urdhër për të mos vepruar, dhe vetëm këto çështje janë burim dhe bazament i çdo kryeneçësie, çdo

shkatërrimi dhe çdo zbrazëtie ndërsa për çështjet për te cilat nuk ka qasje njeriu nuk ka kompetence njeriu janë të ndërlidhura dhe harmonike dhe janë të natyrshme. Shkatërrimi dhe zbrazëtia ndeshet atëherë kur njeriu i kundërshton dhe ndërhyt në çështjet natyrore.

CILAT JANË TË MIRAT E XHUMASË

Cila është vlera e ditës së xhumasë?

Është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s.: O i Dërguari i Allahut, na tregu për ditën e xhumasë dhe të mirat në të

Është përgjigj: pese çështje në këtë ditë është krijuar Ademi, në këtë ditë ka zbritur në tokë, në këtë ditë e ka caktuar Allahu që Ademi me vdekje, në të është një çast (moment) që nëse robi i Allahut e lut Allahun ia pranon lutjen, nëse nuk lutet për mëkat ose për ndërprerje të lidhjeve farefisnore, në të do të behet Dita e Kijametit. Nuk ka asnjë melek i afërt, as në qielli as toka, as kodrat, as gurët e që nuk kanë druajtje ose frikë për Ditën e Kijametit.

E ka regjistruar Ahmed i Dhe Shafij

IHRAMI I FEMRËS

Pyetje: Cili është ihrami i femrës në haxh?

Përgjigja: Veshja e rëndomtë e femrës është vetë ihrami i saj.

MUSLIMANËT DHE KRISHTERËT

Cila është largësia mes muslimanëve dhe të krishterëve?

Shejh Shaëravijju përgjigjet:

Islami i ka pranuar pasuesit e librit prej krishterëve i ka pranuar me ndere dhe tolerancë. I ka pranuar që të jetoj ma ta në paqe, dhe siguri. islami e ka nderu dhe e ka ngrit në shkallë të larte Isaun birin e Merjemes. Islami nuk e pranon dhe refuzon çdo gjë e cila e nënçmon dhe akuzon, apo shpif për Isaun.

Islami e nderon krishterimin, dhe këtë për arsye të parim thjesht për tu bashkuar qielli me token.

Për këtë arsye Persianët janë me të largët sepse ata përfaqësojnë idhujtarinë dhe ateizmin.

Romakët te cilët përfaqësonin pasuesit e librit kanë qenë me afër zemrës se Muhamedit a. s. dhe besimtareve te cilët e besonin te Dërguarin e Allahut, kjo nga shkaku se Romakët kanë qenë pasues te librit.

Kur ishin në luftë mes veti romakët dhe persianët, dhe persianët fituan kundër romakeve Muhamedi a. s. është pikëlluar shumë, e me te janë pikëlluar edhe muslimanët te cilët besonin në të Dërguarin e Allahut.

Kjo sepse takimi i qiellit me token dhe nënshtrimi i tokës programit qiellor është çështje praktike dhe harmonike. Për këtë arsye zemra e te Dërguarit te Allahut dhe besimtareve te tij ka qenë në anën e romakeve kur persianët fituan kundër tyre.

Islami dhe i Dërguari i islamit i ka dashur ata te cilat nuk e kanë besuar Muhamedin a. s. si peygamber por kanë besuar në Zotin, me shumë se ata te cilët nuk besuar në Zotin fare.

Pra, lidhshmëria e Muhamedit a. s. me Zotin e tij ka qenë me e fuqishme se lidhshmëria me veten e tij. për këtë arsye peygamberi dhe muslimanët janë pikëlluar për disfatën e romakeve.

Zoti i Lartmadhëruar në Kuranin fisnik thotë

Elif, Lam, Mim.

“Bizantinët (rumët) u mundën, në tokën më afër (tokës së arabëve), po pas disfatës së tyre, ata do të ngadhënjëjnë, brenda pak viteve. Çështja është vendim i All-llahut, fillim e mbarim (për disfatë dhe për fitore). E atë ditë (kur do të fitojnë bizantinët) besimtarët do të gëzohen”.

Rum 1, 2, 3,

Në këtë rast është mirë te ceket një ndodhi tjetër

Një krishter fanatik ka hy te Shejh Muhamed Abduhu dhe e ka pyetur: si e ka përjetuar Ajshja kur është shpif për te në Medinë për prostitucion.

Muhamed Abduhu me shpejtësi i është përgjigjur:

Fytyra e saj ka qenë ngjashëm, si fytyra e Merjemes kur ka ardhur me fëmijën e saj para popullit te saj

NUK KA DHUNË NË FE

Askush nuk mundet që zemrën e njeriut me detyruar me dashur.

Askush nuk mundet me urdhërua dikë tjetër: Me duaj.

Pra nuk ka dhunë në besim.

Nga ky parim u nderuari Shejh Shaëraviju plotëson me ajetin Kur'anor:

“A mos vallë (o Muhamed) do ta mbytësh veten, ngaqë ata nuk duan të besojnë. Sikur të donim Ne, do të zbritnim nga qielli një shenjë, para së cilës ata do të përulnin kokat”.

(Esh-Shuaraë, 3-4)

Pastaj sqaron:

Ti je i lire te besosh e te mos besosh, mirëpo nëse ti beson patjetër duhet t'i përmbahesh urdhrave të atij te cilit i beson pa hyre në detaje, se përndryshe ti ke kaluar prej besimit.

Për këtë arsye Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Nuk ka dhunë në fe. Vërtet rruga e drejtë është e qartë dhe thellësisht dallohet nga rruga e gabuar. Kushdo që mohon shejtanin (Tagutin) dhe beson në Allahun, ai është kapur për mbajtësin e fortë, të sigurt që nuk thyhet kurrë. Allahu dëgjon dhe është i ditur (për gjithçka)”.

(El-Bekare, 256)

Askush nuk mundet ta detyroj dikë me hy në fe sepse programi i te vërtetës është i qarte, dhe programi i te pavërtetës është i qartë.

PUTHJA E AGJËRUESIT

Umer Bin Selmete e ka pyet te Dërguarin e Allahut s. a. v. s. A lejohet me e puth bashkëshorten agjërueshëm?

Ume Selmete i ka tregu se Muhamedi a. s. e benë ate (puthjen) edhe kur është agjërueshëm.

Umer Bin Selmete pastaj i thotë te Dërguarit te Allahut s. a. v. s. o i Dërguari i Allahut ti ka fale mëkatet e kaluarara dhe mëkatet e ardhshme.

Muhamedi a. s. i thotë: po, unë jam me i devotshmi dhe me se shumti i frikohem Allahut.

Muslimi dhe Ahmeti në koleksionët e tyre kanë regjistruar hadithin se një djalosh e ka pyet te Dërguarin e Allahut s. a. v. s. A te puthi bashkëshorten kur te jem agjërueshëm? Muhamedi a. s. i thotë “JO”

Një plak e ka pyet te Dërguarin e Allahut s. a. v. s. A te puthi bashkëshorten kur te jem agjërueshëm Muhamedi a. s. i thotë”PO” pastaj Muhamedi a. s. ka tregu:Plaku është në gjendje me frenu epshin e tij.

Kontakti Seksual I Agjëruesit Me Bashkëshorten E Tij

Një njëri ka thënë te Dërguarit te Allahut s. a. v. s. jam shkatërruar, sepse ka kontaktuar seksualisht me bashkëshorten time deri sa kam qenë agjërueshëm.

Muhamedi a. s. i ka thënë: A ke rob me lirua

- JO
- A mund t'i ushqesh 60 te varfër
- JO
- Muhamedi a. s. ulu dhe rri ketëu.

Deri sa ishim në atë vend kur Muhamedi a. s. ka ardhur me një kusi (furek) me hurma dhe tha ku është pyetësi

Pyetësi lajmërohet dhe thotë: Ja ku jam

Merri këto hurma dhe jepi sadaka.

Ai njëri thotë pse a ka ndokush i cili është me i varfer se unë. Për Zotin familja ime është me e varfër se çdo familje tjetër.

Muhamedi a.s. qeshi në atë mas sa që iu dukën dhëmballët e tij, pastaj i thotë:

Ushqëji me këto familjen tende

Mutefikun Alejhi

KUSH VDES DHE KA VAXHIB AGJËRIMIN E PËRBETIMIT

Një grua i thotë te Dërguarit te Allahut s. a. v. s. ka vdekur nëna ime, ndërsa ajo e ka pas vaxhib me agjëruar agjërimin e përbetimit.

Muhamedi a. s. i thotë:çka mendon, po te kishte pasur nëna jote ndonjë borxh, a do tia kishe kryer.

Ajo i thotë: PO

Atëherë, agjëro për nënën tende

Mutefikun Alejhi

Tranmeton Davudi se një grua ka hipur në anije dhe është përbetuar:për Zotin, nëse Zoti e shpëton (prej rrezikut te detit) do te agjëroj një muaj. Pasi që Allahu e ka shpëtuar ajo nuk e ka agjëruar atë muaj derisa ka vdekur. Pastaj vajza e saj, apo motra e saj shkojnë te i Dërguari i Allahut s.a.v.s. dhe i tregojnë rastin e saj. Ndërsa Muhamedi a.s. i ka urdhërua me agjëruar për të.

AGJËRIMI VULLNETAR

Transmeton Ahmedi se Hajsa e ka pyet te Dërguarin e Allahut s. a. v. s. : unë dhe Ajshja ke filluar të agjërosh agjërim vullnetar, mirëpo kur na është dhuruar ushqim e kemi prishur agjërimin si të veprojmë?

Muhamedi a. s. u thotë: Agjëroni kada një ditë tjetër.

E ka regjistruar Ahmedi

Kjo nuk është në kundërshtim me: Agjëruesi, vullnetar është udhëheqës i vetes se tij
Pse agjërimi kada është me i vlefshëm.

KUSH HA DHE PI ME HARRESË NË RAMAZAN

Një njëri e ka pyetur te Dërguarin e Allahut s. a. v. s. “O i Dërguari i Allahut, kam ngrënë dhe kam pirë ujë me harrese deri sa kam qenë agjërueshëm” Muhamedi a. s. i ka thënë te ka ushqyer Allahu, dhe te ka dhenë me pi ujë Allahu.

E ka Regjistruar Ebu Davudi

Në koleksionin e Davudit me Ismadit Sahih teksti i hadithit është, plotësoje agjërimin tënd, sepse Allahu të ka ushqyer dhe te ka dhenë ujë me pi, e nuk ke nevojë me plotësuar këtë dite. Kjo ka qenë dita e pare e Ramazanit.

Derisa një grua ka qenë me te Dërguarin e Allahut s. a. v. s. e cila duke ngrënë e ka ndërprerë ushqimin. e Muhamedi a. s. i thotë: çka ke ajo o thotë: kam qenë agjërueshëm dhe kam harruar. Një njëri aty pranë i thotë: Po tani pasi që je ngopuri? Muhamedi a. s. i thotë vazhdoje dhe plotësoje agjërimin, se kjo është furnizim me te cilin te ka ushqyer Allahu.

E Ka Regjistruar Ahmedi

XHAMI E PARË E NDËRTUAR PËR NJERËZIT

Pyetje: cila është xhamia e pare e ndërtuarar për njerëzit në fytyrën e tokës?

Përgjigjja: Ebu Dharri e ka [pyet te Dërguarin e Allahut s. a. v. s. për” Mesxhidi Haramin”

Muhamedi a. s. i ka thënë: “nuk ka dyshim se shtëpia (xhamia) e pare e ndërtuarar dhe e vendosur për njerëzit është ajo në Meke (Beke) e cila është e bekuar.

A FLENË BANORËT E XHENETIT

Është pyetur i Dërguari i Allahut s. a. v. s. : A flenë banoret e xhenetit?

Është përgjigj: gjumi është vëlla i vdekjes, e banoret e xhenetit nuk flenë.

NUK PAKËSOHET PASURIA DUKE DHËNË SADAKA

Pyetje: i Dërguari i Allahut s. a. v. s. ka thënë:

“nuk pakësohet pasuria duke dhenë sadaka”Si është e mundur kjo?

Përgjigjja:Ashtu shtohet uji i bunarit sa me shumë te thellosh bunarin dhe të marrësh ujë aq me shumë i shtohet burimi dhe rritet uji

GRUAJA MUSLIMANË UDHËTARE

Gruaja muslimanë e devotshme e cila i përmbahet rregullave islame, mirëpo ajo del në qytet, udhëton e lirë. Si është puna me te?

Shejh Shaëraviju thotë:

Femra e cila thotë se feja e ka mbyllur në rroba, në bukurin e saj, në jetën e saj duhet ta dije mirë se feja ka dashur që te besoj se në pleqërinë e saj, kur ti arrij vitet në të cilat i ndërpritet menstruacioni përfundimisht, në fillim te atyre viteve i ndodh trauma e pare, në ato vite fillon të vyshket bukuria e saj, e prej atyre viteve ka nevojë për ledhatimin e burrit te saj, afrinë e tij, mirësinë e tij, ngrohtësinë e tij, sepse atëherë ajo është e dobët dhe e vetmuar, e cila kujtohet shumë për situatën faktike të dhimbshme të saj, sepse ajo tashme nuk mund t’ia plotësojë dëshirat e burrit te saj.

Femra duhet ta dije se islami seriozisht ka dashur që ajo te besoj në pleqërinë e saj, në dobësinë e saj dhe ka dashur që atë ta siguroj dhe ta shpëtojë.

Femra duhet ta dije se nuk do te jetë e bukur përgjithmonë dhe nuk do te jetë në forme gjithmonë.

Në moment kur ti zbehet bukuria, dhe fillojnë vitet e pleqërisë, ajo nuk mund t’i plotësojë ndjenjat e burrit te saj e kur te del në rrugë dhe sheh një vajzë tjetër në moshën e rinisë, me te gjitha stolitë, me gjin manëkerin fillojnë epshet e burrit me be krahasim në mes te asaj çka sheh në rrugë dhe asaj që sheh në shtëpi, atëherë fillon me u brengos, me u pikëlluar për atë çka ka në shtëpi. Në besojmë se asnjë grua nuk do ta gëzonte një krahasim i tille.

Shikimi i burrit bukurin kalimtare në rrugë ndikon në zbehjen e dashurisë në mes te burrit dhe gruas, me fjalë tjera shpie në shkatërrimin e familjes, po mos ta shihte në rrugë nuk do ti ndizeshin ndjenjat, nuk do ti ngritej epshi. nga këtu shkatërrohet jetesa bashkëshortore, përçahet familja dhe humbet simpatia në mes tyre.

Oj vajzë, ta dish se ai i cili të ndalon ty të dalësh pa mbulesë të ka ndaluar për të mirën tende. Ai te ndalon për të të mbrojtur dhe për të të siguruar ty.

Shejh Shaëraviju thotë:

Sa me shumë që femra është e ndershme dhe nuk tradhton aq me shumë meshkujt interesohen për te dhe sa me shumë, që burrat dëshirojnë me pa femrën e zbuluar largohen dhe neveriten prej saj.

Sa me shumë që te anojnë epshet e njeriut Allahu e ultëson botën tjetër të tij në këtë botë, që secili prej tyre me u largu dhe me e nënçmuar tjetrin. Ai i cili ka dashur që te arrij ta shohë se paku njëherë një vajzë kur ta sheh atë, ajo e peshtynë në fytyrë.

CILËT I URREN ALLAHU

Pyetje: Cilët i urren Allahu?

Përgjigjja: Hadithi Kudsij i tregon kategoritë e atyre të cilët i do Allahu dhe ata të cilët i urren?

Tri kategori të njerëzve i dua, por tri tjera edhe me shumë.

E dua pasanikun fisnik, por të varfrin fisnik edhe me shumë;

E dua të varfrin modest, por pasanikun modest edhe me shumë;

E dua plakun e devotshëm, por te riun e devotshëm edhe me shumë.

Ndërsa i urrej tri kategori të njerëzve, por tri tjera edhe me shumë:

E urrej pasanikun kryelartë, por të varfrin kryelartë edhe me shumë;

E urrej të varfrin koprrac, por të pasurin koprrac edhe me shumë;

E urrej të riun mëkatar, por plakun mëkatar edhe me shumë.

Shejh Shaëraviju e parasheh se shoqëri shembullore është ajo shoqëri e cila ka të varfrit fisnikë, të pasurit modest, dhe te rinjtë e dëgjueshëm dhe te devotshëm.

Ndërsa shoqëria e keqe është ajo shoqëri e cila ka te varfrit kryelarte, te pasurit koprracë dhe pleqtë të pa moralshëm dhe mëkatarë.

DHE AI (ALLAHU) E KA SHKATËRRUAR POPULLIN AD TË HERSHËM (TË PARË)

Pyetje: Zoti i Lartmadhëruar thotë: dhe, vërtetë ai (Allahu) ka shkatërruar popullin AD te pare.

Çfarë domethënie ka fjala “të parë”, dhe a ka pas popull Ad te dytë?

Shejh Shaëraviju përgjigjet:

Ndonjëherë fjala “te parë” ka domethënien e “mëhershme” dhe kur Zoti i Lartmadhëruar thotë se e ka shkatërruar popullin Ad të parë ka për qëllim popullin Ad te mëhershëm e jo popullin Ad të dytë ose te treta.

A DËNOHET KRIMNELI MENJËHERË NË KËTË BOTË

Shumica pyesin:

A e vonon Allahu dënimin e kësaj për në botën tjetër apo krimneli për disa krime a dënohet menjëherë në këtë botë?

I nderuari Shejh Shaëraviju përgjigjet:

Allahu i Lartmadhëruar shumicën e çështjeve nuk i vonon për në botën tjetër, sepse po të vonoheshin të gjitha çështjet (krimet) për në botën tjetër, atëherë pabesimtarët do të bënë shkatërime të mëdha në tokë.

Po mos t'i dënonte Allahu ata të cilët nuk e zbatojnë planprogramin e Allahut në këtë botë, atëherë shumica e njerëzve do të dyshonin në planprogramin e Allahut.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

Dhe Në kështu, i zëvendësojmë dhe bëjmë që kriminelët të mbisundojnë mbi kriminelët për shkak të veprimtarive të tyre.

Dhe kështu, ata të cilët bëjnë shkatërrime në fytyrën e tokës, Allahu i bëjnë që ata të mbisundohen me kriminel po si ata, dhe nuk i bën që ata t'i sundojnë të sinqertit sepse të ndershmit do të silleshin me ta me zemërbutësi, me lehtësi dhe me mëshirës. Por kriminelin dënon kriminelin i cili e ka zhvesh veten e tij prej mirësisë dhe butësisë.

SHTYLLAT E ISLAMIT DHE ANGAZHIMI PËR JETË

Nënshtimi i plotë i trupit dhe dorëzimi i plotë i shpirtit janë specifike e Islamit prej ku buron dhe reflektohet drita e zhvillimit dhe progresivitetit njerëzorë.

Islami është fe dhe sistem, që në ta zhvillohet jeta. Cila është lidhja në mes të shtyllëve të Islamit dhe aktivitetit jetësorë?

Shejh Shaëraviju thotë:

Armiqtë e Islamit e identifikojnë Islamin vetëm me shtyllat e Islamit. Ata mundohen edhe pse kanë ra në grackë që jetën ta organizojnë ose ta definojnë sipas apetiteve të tyre, dhe ashtu qysh nuk e ka definua Islami dhe çka thonë: “Xhamitë janë të hapura, le të falet aty kush dëshiron, dhe zekatin le ta jep kush të donë, dhe haxhin le ta kryej ai i cili ka mundësi ndërsa përpos këtyre tjetër send s’keni të drejtë.

Atyre të cilët dëshirojnë me identifikua Islamin vetëm me ibadet (adhurim) në u themi Jo! Ju me këtë jeni duke thënë vetëm për shtyllat e Islamin ndërsa po i anashkaloni ajo çka ndërtohet në këto shtylla!

Në fuqishëm dhe me zë të lartë u themi atyre: Islami ka ardhur me mbrojt dhe me sigurua jetën dhe qëllimi kryesorë i muslimanit është që mbi shtyllat e Islamit me ndërtua jetën në përgjithësi.

A LEJOHET BASHKËPJESËMARRJA NË KURBAN

Deri sa ishin shtat shokë me Muhamedin a. s. Ai i urdhëron që secili të jep nga një dirhem për ta blerë një deve kurban. Ata i thonë: O i Dërguari i Allahut por po na del shtrenjtë (nga një dirhem). Pejgamberi s. a. v. s. u thotë atyre: “Kurbanin më i vlefshmi është më i shtrenjti, dhe i cili ka më së shumti mish. Pastaj Muhamedi a. s. i ka marr për dore dhe i ka thënë ta kapen për dore dy nga dy dhe deri te i shtati i cili e ka marr kurbanin dhe e ka pre ndërsa që të gjithë kanë thirr “Allahu Ekber” me një zë.

E KA REGJISTRUAR AHMEDI

Të gjithë këta janë konsiderua si një familje në një shtëpi të vetme ku lejohet një dele për atë familje sepse ato kanë qenë si një familje.

Një njëri e ka pyet të Dërguarin e Allahut s. a. v. s.

“Unë kam një kurban të madh (ID-HIJETUL) (ajo ka qenë lopë ose ka mund me qenë deve, disa fukara (dijetarë) kanë thënë ka qenë deve), dhe kam nevojë për ta, kam ndjenjë të madhe për ta, dhe nuk po gjëj tjetër me ble.

Muhamedi a. s. i thotë që ta shes, dhe pastaj me ato mjetë t’i blejë shtat dele dhe t’i pret shtat kurban.

E KA REGJISTRUAR AHMEDI

PËRPOS ZEKATIT A KA OBLIGIME TJERA TË PASURISË

Është pyetur i Dërguari i Allahut s. a. v. s. “Përpos Zekatit e ka obligime tjera për pasuri? E ai është përgjigj: Po, dhe e ka lexua ajetin Kur’anor: “Dhe jep prej pasurisë me dëshirën dhe dashurinë e tij (për të dhënë)”.

E KA REGJISTRUAR

DARUKUTNI

Po ashtu, një grua e ka pyet të Dërguarin e Allahut s. a. v. s. “Unë kam stoli, ndërsa burri im është i varfër, po ashtu edhe një djalë të vëllait. A më lejohet që të ndaj në pjesë të pasurisë së stolisë për ta?

Muhamedi a. s. iu është përgjigj: Po.

ISLAMI, IMANI DHE IHSANI

Është pyetur i Dërguari i Allahut s. a. v. s. për Islamin ka thënë:

Me dëshmuar se nuk ka Zot tjetër pos Allahut dhe se Muhamedi është i Dërguari i Tij. Falja e namazit, dhënia e Zekatit, agjërimi i ramazanit dhe kryerja e haxhit.

Është pyetur i Dërguari i Allahut s. a. v. s. për Imanin ka thënë:

“Të besosh në Allahun”,

“në Melekët e Tij”,

“në të Dërguarin e Tij”,

“në ditën e fundit (ditën e kiametit) dhe

“në përcaktimin preciz të Allahut në çdo gjë (Kadanë dhe Kaderin).

Është pyetur i Dërguari i Allahut s. a. v. s. për Ihsanin, ka thënë:

“Që ta adhurosh Allahun sikurse e sheh, se nëse ti nuk e sheh Ai të sheh”.

SADEKA RESULULLAH

KUSH ZGJOHET XHUNUB AGJËRUESHËM

Kush zgjohet xhunub agjërueshëm, a i është prishur agjërimi?

Përgjigjja: Asgjë nuk është me u zgjua xhunub agjërueshëm, Muhamedi a. s. në hadithin Sahihë ka thënë:

“Tre përonave lapsi nuk ua regjistron veprat, e ata janë: I çmenduri deri sa të vetëdijesohet, ai i cili është në gjumë deri sa të zgjohet deri sa të zgjohet, dhe familja deri sa të arrijë pjekurinë.

MUSTEFIKUN ALEJHI

NDJENJAT E BRENDSHME DHE AGJËRIMI

Agjërimi i ngjall ndjenjat e brendshme, pastron lukthin, lehtëson trupin nga elementet e tepërta, zvogëlon yndyrën, heq yndyrën. Muhamedi a. s. në hadith Sahihë ka thënë: “Agjëroni shëroheni”.

Agjërimi lehtëson ngarkimin e veshkëzave, zvogëlon sasinë e sheqerit dhe lehtëson ngarkimin e mëlçisë.

PSE NUK KA QENË VETËM MIËRAXHI

Pyetje: Pse ka qenë edhe Israi edhe Miëraxhi, e jo vetëm Miëraxhi. Pra, Pse Allahu e ka bartë të Dërguarin e Tij për një kohë shumë të shkurtë nate prej mesxhidi haramit deri në mesxhidi aksa e pastaj e ka ngritë në qiell.

Pasi që iu është bërë kjo pyetje Shejh Shaëraviju është përgjigjur kështu:

Kjo është urtësi e cila dëshmon muëxhize. Për shkak se i Dërguari i Allahut s. a. v. s. e ka pas për detyrë me transmetua atë çka ka qenë i obliguar prej Zotit të Tij.

Allahu i Lartmadhëruar nuk e ka obligua me transmetua misionin e tij vetëm para një grupi të njerëzve, apo vetëm për umetin e tij, por e ka obligua edhe për umetin e tij edhe për të gjithë të tjerët. Duke u nisur nga kjo del qartë se i Dërguari i Allahut s. a. v. s. ka qenë besnik për të transmetua atë çka e ka obligua Allahu. Pra për me qenë mjet për të tregu Allahu që ta njohin krijesat e Tij. Për këtë arsye Allahu i Lartmadhëruar ia ka mundësua më parë Isranë për ta besuara pastaj mundësinë e Miëraxhit.

Isra-ja është shenjë-argument tokësor pra udhëtim prej Mekës në Mesxhidi aksa. Në atë kohë udhëtimi prej Meke në Mesxhidi Aksa nuk ka qenë çështje e pa imagjinueshme, por ka qenë udhëtim të cilën e kanë kaluara karvanët për disa ditë apo disa javë . . . Me rëndësi ka qenë që ta kaloj rrugën prej Mekës në Mesxhidi Aksa, pa marrë parasysh në çfarë mjeti. Pra Muëxhizja e Israsë është shkurtimi i largësisë (së kohës dhe gjatësisë). Pra ky ka qenë qëllimi i Israsë.

Për Allahun e Lartmadhëruar nuk janë të përkufizuar as koha as vendi! Për këtë arsye ia ka mundësua Isranë, pastaj e ka ngritë në qiellzë pastaj e ka kthyer në të njëjtën natë. Sa i përket Muëxhizes së kohës (afërimit, shpejtësinë e largësisë) njerëzit kanë fillua mos me i besuara. Për këtë arsye ka kaluara në çështje tjetër diku iu tregua atyre për karvanët duke u kthyer në Meke, sendet dhe mallrat të cilat i ka pa te ta dhe sendet tjera të cilat i ka pa në tokë gjatë Israsë prej Mekës e deri në Mesxhidi aksa dhe anasjelltas. Pastaj ua ka tregu formën dhe gjendjen e Mesxhidi aksas. Pra u ka dhënë atyre fakte tokësore, të dukshme dhe të kapshme të Muëxhizes dhe ky ka qenë qëllimi . . .

Me një fjalë Israja është Muëxhize tokësore ndërsa Miëraxhi është Muëxhize qiellore.

PSE ALLAHU I KA KRIJUAR SHEJTANËT

Allahu ka krijuara çdo gjë: I Lartmadhëruari ka krijuara tokën, qiellzat, malet, sendet e ngurta, gjallesat njeriun, Shejtanët. . .

Pasi që Shejtani është i krijuar, siç është krijuar njeriu, dhe ai është armik i tij, e pasi që Allahu ia do njeriut të mirën, atëherë pse njeriu i ka krijuara Shejtanët?

Cila është arsyeja e ekzistimit të Shejtanëve, dhe a është Shejtani me zbehë krijesën njëri?

Shejh Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë: Po të mos ishte dikush i cili të nxitë në mëkate, atëherë dëgjueshmëria do të kishte qenë çështje e rëndomtë, mirëpo madhështia e dëgjueshmërisë është atëherë kur ndonjëri vjen me të tërheq dhe me të mashtrua që me kundërshtua mirëpo ti i thua: Jo.

Pra ekzistimi i Shejtanëve është për tu vërtetuar ngrohtësia e kryerjes së obligimeve përball adhurimit të Allahut në diçka çka e ka krijuara Allahu. Po mos të ekzistonin Shejtanët atëherë dëgjueshmëria do të kishte qenë instiktive-retabetun, pra domethënia “retabetun”-instiktive. Çka do të thotë instiktive-retabetun? Ndoshta çdo njeri prej nesh as që do t’i shkonte mendja me ngrënë mishin e derrit, dhe me kalimin e kohës do të bëhej normale apo traditë dhe instiktivisht nuk do ta hante askush. Allahu dëshiron që ti atë ta bësh prej frikës së Tij dhe të jetë adhurim, jo për shkak të instiktit apo për shkak të veprimit të rëndomtë. Patjetër duhet me qenë dikush që të të nxitë ty në rrugën e humnerës dhe me të të pengu nga rruga e adhurimit.

Paraprakisht përkujto armiqësinë e Shejtanit (Ai është armiku yt dhe i bashkëshortes tënde), dhe mos lejoni që t’ju nxjerr juve nga xheneti. Pra kjo është forma e adhurimit edhe me të gjithë në deri në ditën e kiametit pra: Urdhëresa, ndalesa dhe kujdes prej Shejtanit i cili paraprakisht ka qenë dhe është armik i njeriut. Çka është kjo armiqësi?

Allahu u ka thënë Melekëve: Bëni sexhdet Ademit. Ata nuk i kanë bë sexhde Allahut, por i kanë bë respekt dhe kanë dëgjua urdhrin e Allahut për me i bë sexhde Ademit.

Mirëpo Iblisi ka kundërshtua me i bë sexhde Ademit, sepse sexhdeja (dëgjimi) i bëhet Allahut, mirëpo nuk ka qenë i urdhëruar për sexhde vetëm prej Allahut. Mos sexhden e tij e ka arsyetua: A ti bëj sexhde atij, të cilin e ke krijuara prej balte. Pastaj ka thënë: Unë jam më i mirë se ai, më ke krijuara prej zjarrit, ndërsa atë (Ademin) e ke krijuara prej balte. Pra kjo është ajo kryelartësia dhe arroganca dhe kundërshtimi i urdhrin të urdhërdhënësit të Lartmadhëruar, e nga ky shkak është dëbua nga mëshira e Allahut deri në ditën e ringjalljes.

Arsye e krijimit të Shejtanëve është e njëjta arsye e krijimit të njerëzve.

I nderuari Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë: Allahu ka dëshirua që të krijoj diçka prej sherrit që të ekzistoj në ekzistencë, por jo për tu përhapur dhe me dominua e keqja, por për tu sprovua njerëzit e me u largu prej tij.

Mesazhi i sherrit (të keqes) në Kosovë është që njerëzit ta pranojnë të mirën dhe nëpërmjet të njohjes së keqes me dominua e mira. Në tek pas laboranteve frikohemi prej kolerës, dhe e zbulojmë virusin kundër kolerës apo antitrupta e kolerës, tifos etj. Pse i japin mikrob trupit me injeksion që ti kundërvihen? Pra po të mos ekzistonte e keqja në trupin tim nuk do të dominonte e mira.

SI NA KA KRIJUAR ALLAHU PREJ NJË SHPIRTI

Imami i nderuar Shejh Shaëraviju thotë:

Kjo çështje e cila preokupon mendjen, është çështje për të cilën jobesimtarët e humbur thonë çështje që qojnë në humbje edhe më të thellë: thonë çështje si p.sh. njëlloj është zhvilluar prej një llojit tjetër (si teoria e Darvinit për evolucionin). Thuaj se Allahu ka problem në krijimin e llojeve, ndërsa Zoti i Madhëruar ka thënë:

Qoftë i Lartmadhëruar Allahu i cili ka krijuara çifte të çdo lloji ku prej tyre që binë në tokë (bota bimore) dhe në vet juve dhe në atë çka nuk e dini.

Kjo është e vërtetuar se i Lartmadhëruar çdo gjë ka krijuara qift pra prej mashkullit dhe femrës të cilat janë bazë e shtimit dhe ekzistencës së llojit.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“O ju njerëz frikohuni Zotit tuaj i Cili u ka krijuara juve prej një shpirti dhe ka krijuara prej saj qiftin e saj, dhe prej tyre ka shtua meshkuj shumë, e po ashtu femra. Dhe frikohuni Allahut tek i cili do të jepni përgjigje për farefisni. Vërtet Allahu është mbikëqyrës dhe kontrollues mbi ju.”

EN-NISA 1

Këtu Zoti i Lartmadhëruar na sqaron fillimin e fillimit të njeriut pra të Ademit a. s. dhe prej shpirtit të tij ka krijuara Havan, dhe prej atyre dyve pastaj është shtua njerëzimi, meshkuj e femra.

NE IA KEMI PARASHTRUAR EMANETIN

Zoti i Lartmadhëruar ka thënë:

“Në ia kemi parashtrua emanetin qiellzave, tokës dhe kodrave por ata nuk e pranuan obligimin, pse janë frikuar e pastaj (atë emanët) e mori përsipër njeriu. Vërtet ai (njeriu) është i padrejtë ndaj vetes dhe është i paditur.”

*(El-Ahzab,
72)*

Çka është dhe për cilin emanët bëhet fjalë?

I nderuari Shejh Shaëraviju thotë:

Fjala “Nuk pranuan” nuk tregon për mëkatimin e qiejve e të tokës dhe kodrave ndaj urdhrin të Allahut, sepse çështja nuk ka qenë ofertë obligative. Por oferta parashtrimi ka qenë ofertë e zgjedhjes së veprimit, për të vepruar ose për të mos vepruar. Ata nuk e pranuan ofertën, nuk do me thënë se e kanë kundërshtuar urdhrin e Allahut, pse nuk e kanë pranuar, sepse ka urdhër që mospranimi i tij nuk është në shkallën e mëkatit.

Çështja është se, sikurse paraqitet problemi në pranimin e çdo emaneti në jetë, e ai problem është se qielli, toka dhe malet janë frikësuar, dhe nuk i kanë besuar vetes së tyre në kryerjen e emanetit; janë frikësuar se do ta pranojnë e nuk do të jenë në gjendje me krye. E, çështja ka qenë se, që në fillim nuk kanë pas lirinë e zgjedhjes, andaj ato e kanë pranuar detyrën e moszgjedhjes së tyre, por çka t’iu urdhërohet me krye, e jo me zgjedh diçka me krye. Mirëpo njeriu e ka llogarit vetëm se mundet me pranuar emanetin, mirëpo nuk e ka llogarit se mundet me i dalë në krye. Nuk ka llogarit në mashtrimet e jetës.

Për këtë arsye Zoti i Lartmadhëruar ka thënë:

“Vërtet ai u tregua injorant dhe i padrejtë ndaj vetes së tij.”

(El-Ahzab, 72)

Pra, i paditur në atë se, nëse e merr përgjegjësinë me kryem a do të jetë në gjendje me krye, apo jo. E i padrejtë ndaj vetes së tij, sepse ai ka marr një barrë mbi vete të cilën nuk

mund ta mbaj, vetëm se me vendosmëri, dhe atë me pasiguri në të, dhe sikurse Zoti i Lartmadhëruar donë të na thotë: Mos u mashtro me veten tënde, vetëm në pranim të emanetit (detyrës), por shiko veten tënde, a mund ta kryesh atë.

Për këtë arsye, Zoti i Lartmadhëruar kur flet në Kur'an për çështjen e borxhit, thotë: “Dhe kur të merrni e jepni borxh për ndonjë afat të caktuar shkruajeni.” Kur'ani pra nuk e mbron vetëm borxhdhënësin, por e mbron edhe borxhmarrësin gjithashtu. Sepse borxhmarrësi kur ta dijë se patjetër duhet me krye, ai e kryen dhe patjetër angazhohet e punon për me krye. Mirëpo nëse nuk e shënon, atëherë në momentin e caktuar nuk e kryen, e nëse borxhmarrësi shpëton, apo ia arrin qëllimit mos me krye borxhin, atëherë veprimtaria e kontratave dhe punët, marrëdhëniet dështojnë në tërësi.

Sipas mendimit të Shaëravijut emaneti është liri zgjedhjeje apo pranimi i emanetit është e drejtë zgjedhjeje dhe vendi i tij është mendja të cilën Zoti ia ka dhënë birit të Ademit (njeriut) për me e nderua atë.

ISLAMI DHE ZHVILLIMI (MODERNIZIMI)

Është pyetur për zhvillimin bashkëkohorë dhe planprogramin apo projektin islam bashkëkohorë. Dhe si është e mundur se Kur'ani përfshin njohuri, rregulla dhe ligj shumë e shumë të rëndësishme, me të cilat ia ka tejkaluar të gjitha kohërave.

Përgjigjja: Çdo sistem bashkëkohor dhe zhvillimor në botë ka kaluar në faza të përvojës dhe eksperiencës. Pra, e ka provuar në praktikë këtë metodë apo atë. Dhe kur ka arritur në shkallën më të lartë të zhvillimit, kur befasisht iu është afrua programit islam.

Imami i mirënjohur ka bërë një krahasim në mes të sistemeve shoqërore në botë dhe Islamit, ku është vërtetua se ata veç e kanë praktikuar Islamin, pra me fjalë të tjera kanë qenë në harmoni me Islamin dhe ajo ka ndikuar që ata janë zhvilluar vetëm pse e kanë praktikuar programin islam.

SI E URDHËRON SHEJTANI JOBESIMTARIN

Në e dimë se aktiviteti i Shejtanit është përqendruar gjithmonë në largimin e njerëzve prej programit të Allahut. Qëllimi kryesor i programit të Allahut është qetësia dhe lumturia e njeriut. A mundet Shejtani me ndikua në robin besimtarë.

I nderuari Shejh Shaëraviju thotë:

Projekti i Shejtanit është që me të pengu ty mos me bë asgjë për botën tënde tjetër, për këtë arsye ai ta hijeshon këtë botë me të mirat dhe kënaqësitë e kësaj bote, dhe tenton me ta harruar botën tjetër dhe të mirat e botës tjetër. Këtë e arrin apo e plotëson me lejen të cilën iu ka dhënë Allahu, ku Allahu thotë se Shejtani ka thënë: Dhe me lejen tënde që ma ke dhënë do t'i mashtroj që të gjithë! Por pastaj Shejtani prapë ka thënë “përpos robërve tu të sinqertë ata kur nuk mund ti mashtroj”. Pra do ti mashtroj krijesat tu, vetëm ato që ti

dëshiron dhe i ke veçua me i udhëzua, unë mbi ta kurrë nuk mundem të kem pushtet. Sepse fjala e Allahut është më e larta dhe askush nuk mund të qëndrojë para fuqisë dhe pushtetit të Allahut. Pra, ti o Zot e ke lënë çështjen e udhëzimit te disa prej njerëzve me zgjedhë, mirëpo atë që ti dëshiron me udhëzua aty s'mund të depërtoj.

Nga këtu pushteti i Shejtanit mbi jobesimtarin është i vërtetuar, ndërsa Shejtani mbi besimtarin e sinqertë nuk ka pushtet.

KTHIMI NË PABESIM PA E DITUR

A mund të kthehet njeriu në pabesim pa e ditur?

Për këtë çështje Shejh Shaëraviju thotë:

Nëse për diçka çka të ka urdhëruar Allahu, e ke në tavolinë por ti fillon me hulumtua dhe me studiua në imtësi, ta dish se ti je kthyer në fazën e parë të besimit (pabesim).

Ti je i lirë të besosh apo të mos besosh, mirëpo nëse beson në Allahun, dhe pranon çdo çështje që të ka urdhëruar Allahu pa kurrfarë diskutimi, dhe pa hy në detaje se për ndryshe ti je kthye në fillim (mosbesim). Kjo është thelbësore në çështjen e besimit.

Shejh Shaëraviju shton dhe thotë:

Allahu i Lartmadhëruar dëshiron që në me pranuar atë që na urdhëron me saktësi dhe dorëzim të plotë sepse ti paraprakisht veç i ke besuara Atij. Për këtë arsye kur Allahu i obligon robërit e tij me diçka nuk u thotë: po urdhëroj, apo po ju obligoj me këtë, por thotë: “O ju të cilët keni besuarar ju është bënë obligim”, që donë të thotë: O ti i cili veç më ke besuar për Zot, të Ditur, të Urtë, të Fuqishëm Unë të obligoj për këtë.

KUSH JANË FASIKËT

Nëse ti e ndërpre në nuk ndërlidhë atë çka ka urdhërua Allahu me ndërlidhë. Ti ke dal nga besimi në Allahun dhe je bënë Fasik. Pse Zoti i Lartmadhëruar i ka gjykuar fasikët.

“Dhe ndërpre në atë çka Allahu ka urdhërua me ndërlidhë”.

Në këtë bënë pjesë moskryerja e premtimeve. Pse kjo është ndërprerje çka ka urdhërua Allahu me ndërlidhë, pra ndërprerjen e lidhjes mes robit dhe Allahut dhe të Dërguarit të tij. Ndërlidhja mundet me qenë në mes të njeriut dhe tjerëve e kjo është ndërlidhja ndërnyerëzore. Transmetohet se Muaviju Bin Ebi Sufjanë ka qenë ulur dhe i thonë: “O emirë i besimtarëve në derë është një njëri i cili po thotë se është vëllai yt”. Ai i thotë: Po si është e mundur që të jetë vëllai im e unë të mos e njoh. Lëreni të hyjë. Kur hynë një njëri, Muaviju e pyet: Çfarë vëllai im jeni ju? Ai i thotë: Vëllai yt për nga Ademi a. s. . Atëherë Muaviu ka thënë: Pra qenka ndërprerë ndërlidhja vëllazërore. Por për Zotin do të jem i pari i cili do të ndërlidhë dhe do ta mbaj të ndërlidhur gjithmonë, dhe ia ka krye nevojën atij.

Për këtë arsye Pejgamberi s. a. v. s. ka thënë: “Besimtari është vëlla e besimtarit”.

Zoti i Lartmadhëruar në Kur'an thotë: “Nuk ka dyshim se besimtarët janë vëllezër”.

Për këtë arsye themi çdo gjë e cila shpie në ndërprerje të asaj çka ka urdhërua Allahu me ndërlidhë prej relacioneve ndër nyerëzore dhe humanë është dukuri prej dukurive të fasikut. , dalje prej besimit (imanit). Dhe çdo gjë e cila shpie në ndërlidhje është prej besimit (Imanit).

Imami i mirënjohur thotë:

“Si mundet me qenë Allahu me ty derisa ti e ndërpre në atë çka Allahu ka urdhëruar me ndërlidhë.

RRUGA E TRASUAR E IBLISIT NË MËKATE

Rruga dhe mënyra e Iblisit për me shti njeriun në mëkatin është shumë i hershëm, e ajo është dobësia e njeriut dhe neglizhenca e njeriut në planprogramin e Allahut të Lartmadhëruar. Iblisi nuk mund ta nënshtrojë askënd pos njeriun me Iman (besim) të dobët, po imani pra aty Shejtani gjen rrugën e përshtatshme, rrugën për të depërtua në trupin, mendjen dhe shpirtin e tij.

Pra cila është rruga të cilën e trason Shejtani për të depërtua në brendi të njerëzve. Imami i mirënjohur Shejh Shaëraviju thotë:

Shejtani e tregon rrugën dhe kahjen në mëkatin kur thotë: “Pastaj do t’iu shkoj atyre, para duarve, pas shpinë, nga ana e djathtë e tyre dhe nga ana e majtë”.

Pra Iblisi i shkon njeriut përpara duarve, pas shpinë, nga ana e djathtë dhe nga ana e majtë, mirëpo përpos këtyre 4 anëve nuk thuhet në ajet se i shkon njeriut nga lartësia mbi kokë dhe nga poshtë. Pse ai (Shejtani) e di mirë se lartësia është fuqia e Zotit, ndërsa nënsia (poshtë) është robëria (adhurimi) pra sexhdeja e njeriut. Dhe kur Shejtani nuk mund të jetojë në nivelin e lartësisë, nga vjen fuqia e Allahut e as nga niveli i nënsisë (pjesa e poshtme) nga i cili drejtim bëhet sexhdeja dhe nënshtrim ndaj Krijuesit.

EPSHI DHE SHEJTANI

Prej të këqijave të kësaj bote, prej dukurive negative në këtë botë kalimtare është se në të ekzistojnë kundërshtime të rrepta, të cilat asnjëherë nuk ndalen. E drejta dhe e kundërta e së drejtës. Në fushën e kësaj fushëbeteje e cila nuk përfundon gjatë tërë jetës, e cila është përplot mëkate, e cila t’i prish nervat. Këto dy elemente të fuqishme, fuqia e logjikës dhe mendjes në njërin anë dhe fuqia e epshit dhe Shejtanit në anën tjetër. Në të gjitha fazat e njeriut shohim se këto dy forca tërheqin njëra tjetrën. Në fazën e fillimit të jetës së tij dominon epshi dhe i afrohet Shejtanit, po ashtu edhe gjatë fazës së rinisë e tërheq epshi dhe nuk i ndahet. Ndërsa kur të fillojë faza e pleqërisë, kur bukuria vyshket, trupi i tij dobësohet, dal-ngadalë i afrohet mendjes apo arsyes dhe logjikës. E kur njeriu i kthehet arsyes dhe mendjes i ngjason apo është i përafërt me melaqet. Ndërsa kur të dominojë elementi tjetër (epshi dhe Shejtani) bëhet i përafërt me kafshët, apo mes melekëve dhe kafshëve, dhe bie në nivel të dëgjueshmërisë dhe mosdëgjueshmërisë.

Çka mendon Shejh Shaëraviju për ndjenjat e epshit në raport me Shejtantin.

Cila është ndërlidhja mes tyre në mëkate?

Allahu ka dëshirua që Ademit dhe bashkëshortes së tij të jep përvojë praktike, lëndore, derisa ta pranojë hilafetin në tokë, hilafet të cilin e pranon pas ushtrimit dhe eksperiencës

që ata dy të jenë bashkëshortët prej të cilëve shtohet njerëzimi, që prej tyre të vijë pasardhësit e tyre të cilët do të jenë mëkëmbës në tokë. Për këtë arsye patjetër ka qenë dashtë që Ademi me bashkëshorten e tij t'i njohin dhe t'i mësojnë barrierat me të cilat do të ballafaqohen gjatë hilafetëit në tokë siç janë:

Dëshira e trupit dhe epshit të pangopur

Cytjet e Shejtanit, vesveset e tij në epshin i cili dëshiron kënaqësi të shpejtë.

Vazhdon më tutje Imami i mirënjohur duke sqaruar:

Mëkatin të cilin e bën njeriu dhe i bënë padrejtësi vetes së tij, a është vepër e tij apo vepër prej veprave të një grupi Shejtanësh. Për të dalluar njëren prej tjetrës patjetër duhet ta pyesësh vetëm:

A është kjo çështje prej çështjeve që Allahu ka dashur, e ka përcaktua dhe ka dhënë urdhër “vepro” ose mos vepro, apo është prej çështjeve tjera?

Kjo, për arsye që Shejtani të mos bëhet armik në çështjet joarmiçësore. Nëse mëkati është prej çështjeve që njeriun e tërheq vetvetiu, që do të thotë sa herë që mundohet të largohet nga ai mëkat epshi e thërret në të. Njeriu duhet ta dijë se ky mëkat është mëkat i llojit të ndjenjave të epshit. Sepse epshi dëshiron që njeriu të mëkatoj mëkat të llojit të veçantë si p.sh. me shikua në haram. Njeriu duhet të largohet, me fjalë tjera ta largoj epshin nga ajo që ai e kërkon, e që më vonë bëhet burim i mëkatit, pra epshi kënaqët dhe pajtohet me mëkatin të pjesshëm.

Ndërsa sa i përket Shejtanit, me të është çështja ndryshe, ai dëshiron që gjithmonë të jetë mëkatarë, e asnjëherë nuk pajtohet me mëkatin të pjesshëm. Nëse njeriu e refuzon urdhrin e Shejtanit e nuk e bën atë mëkat. Ai merr masa tjera, hy për dere tjetër, për të bërë tjetër mëkat, pasi që në të parën nuk ka mundur.

KUR'ANI IA KA TEJKALUAR EDHE KËTIJ SHEKULLI

Islami i ka vendosur ligjet dhe parimet për me harmonizua aktivitetin e jetës në shoqëri në kohëra të ndryshme dhe rrethana të ndryshme.

Kjo është specifikë e projektit të Krijuesit për ta harmonizuar shoqërinë, për me ndërtua atë, për me përforcua dhe për me zhvillu në shtylla të forta dhe stabile. Të gjitha sistemet të cilat i kanë provua shoqëritë shpijnë vetëm në një pikë, vetëm në një sistem të cilin e shohin të përkryer i cili krijon kështu për qetësi dhe lumturi në jetë.

Kulminacioni i këtyre sistemeve dhe pikësnyimi i zhvillimit të secilit program të cilin e paraqesin dhe e praktikojnë të gjithë popujt, në fund e shoh se ata i janë afruar shumë afër islamit.

Kjo dëshmon me argument të fortë se shoqëri e përkryer është ajo shoqëri apo sistem i cili është harmonik dhe i përshtatshëm për çdo kohë dhe për çdo vend. Ky është mendim i Shejhut Muhamed Muteveli Shaëravijut.

PËR ÇDO POPULL PREJ JUVE KEMI PARAPA LIGJ DHE PLANPROGRAM

Një hulumtues i trashëgimisë kulturore islame në bibliotekën islame në libër të trashëgimisë kulturore kishte hasur në fjalën “MENHEXH” planprogram dhe më ka pyetur:

Çka ka për qëllim fjala “MENHEXH-planprogram”.

Shejh Shaëraviju gjithmonë kur flet për “MENHEXHIN” planprogramin edhe pse fjala “MENHEXH” planprogram nuk ndërlidhet me Allahun e Lartmadhëruar, por planprogram (MENHEXHI) është ajo që ka të bëjë me jetën e njeriut, dhe është gabim të përzihet me Allahun xh. sh. sepse Zoti i Lartmadhëruar ka thënë “Për çdo popull prej juve kemi parapa ligj dhe planprogram”. Unë nuk kam hasur në ndonjë fetëva e cila na bind neve se fjala “planprogram-MENHEXH” është të larguarit prej obligimeve të Allahut të Lartmadhëruar. Vepro ose mos vepro. Dhe nuk kam hasur sqarim më të mirë të kësaj fjale se sa sqarimin të cilin e ka bërë Shejh Shaëraviju ku thotë:

E tërë fjala “MENHEXH”-planprogram përqendrohet në ajetin Kur’anor: “Dhe nuk i kam krijuara xhinët dhe njerëzit për diçka tjetër, por vetëm të më adhurojnë”.

Pra fjala “MENHEXH”planprogram do të thotë adhurim.

Adhurimi është përqendrimi i njeriut në dy fjalë “vepro (kë) dhe mos vepro (atë).

Nëse njeriu i përmbahet këtij Planprogrami, jeta e tij është e qëndrueshme. Allahu i Lartmadhëruar është Ai i cili ka parapa për neve planprogram. E ka zgjedhur që njeriu të jetë mëkëmbës në tokë, e për këtë ka dërgua Pejgamber dhe të Dërguar në planprogram.

Planprogrami i sjell njeriut jetë të lumtur, me plot të mira, me plotë bukuri, plot befasi, njeriut nuk i humb asnjë begati, dhe asnjë begati nuk humb në jetë.

Për këtë Zoti i Lartmadhëruar ka thënë:

Dhe, kjo botë nuk është asgjë tjetër por lojë e zbatimje, ndërsa me të vërtetë, jetë e mrekullueshme dhe e vërtetë është bota tjetër, po sikur ta dinin !?

Kështu jeta pa planprogram e mashtron njeriun në kënaqësi të përkohshme, ndërsa jeta me planprogram është jetë e vërtetë dhe complete, pa mangësi. Këto të vërteta nuk mund t’i përceptoj vetëm njeriu i urtë dhe i mençur.

Allahu i Lartmadhëruar fjalën planprogram-“MENHEXH” e ka llogarit prej specifikave më të larta të karakterit saqë e ka quajtur “shpirt”.

Zoti i Lartmadhëruar thotë:

“Dhe kështu në ia shpallëm atij shpirtin (Ruhan) me përcaktimin tonë”. Nuk ke mund ta dish ç’është libri dhe as Imani, mirëpo në i kemi bërë atij dritë me të cilën e udhëzojmë cilin të duam prej robërve tanë. Nuk ka dyshim se ti udhëzon në rrugë të drejtë.

Kështu Zoti i Lartmadhëruar planprogramin e Kur’anit e ka quajtur shpirt.

SHPËRBLIMI I SHKENCËTARËVE

Pabesimtarët, të cilët nuk besojnë në Muhamedin a. s. as në Kur’anin, mirëpo ato janë dijetarë. Shkencëtar të cilët kanë zbulua mikrobet, ilaçet etj. prej të arriturave shkencore të cilat të arritura njeriut i shërbejnë dhe i sjellin dobi, mirëpo pyetja është: Çfarë shpërblimi kanë ata te Zoti i tyre?

Imami i mirënjohur Shaëraviju përgjigjet:

Nuk ka dyshim se njeriu e merr pagën-shpërblimin prej atij te i cili ka punuar. Pra, a ka qenë Allahu (besimi) në mendjet e tyre, apo në mendjet e tyre ka qenë njeriu, bota,

reputacioni dhe krenaritetë e tyre. Për këtë arsye mos thuaj se Allahu ia ka humbur atyre shpërblimin ose ata vetë e kanë humbur, dhe kanë humbur për shkak se kanë tregu kryeneçësi dhe kanë bërë mëkat.

FASIK - mëkatar është ai i cili del prej sferës së përgjegjësisë dhe detyrave të përcaktuara.

PSE ALLAHU E KA KRIJUAR KËTË BOTË

Imami i mirënjohur pyet:

Pse Allahu e ka krijuar këtë botë?

Ishte pyetje madhështore dhe me vlerë shumë të rëndësishme pas së cilës Shejhi u përgjigj:

Ai i cili prodhon diçka të bukur, e ekspozon para njerëzve për me tregu çka ka punuar me duart e tij. Allahu ka krijuar këtë botë me të gjitha bukuritë për të parë njerëzit madhështinë e krijimit të Tij dhe përsosmërinë e krijimit të Tij.

Shejh Shaëraviju sjell shembull për këtë:

Ai i cili pikturon një pikturë, e sjell vizatimin (fletën), lapsat (ngjyrat) pastaj pllakën e pikturuar e përfundon me të gjitha finesat dhe në fund lenë, pa përfitua diçka prej saj, mirëpo më vonë vjen ndonjë njeri e merr atë pikturë, e shet dhe përfiton (të holla) prej saj ndërsa i pari e ka pikturuar pa qëllim që të përfitoj prej asaj pikturë.

Edhe pse krahasimi të cilin e bëmë, për Allahun ky krahasim është dallim i madh, sepse shëmbëlltyra e Allahut është më e larta, Ai është i pavarur për të gjithë botën, dhe nuk ka nevojë për askënd që njerëzit me bukurinë e krijimit të Tij, përsosmërinë e kësaj bote. Mirëpo bëhet pyetja: ku ka qenë Allahu para se ta krijoj botën?

Imami i mirënjohur thotë:

Kjo është fshehtësi të cilën nuk e di askush tjetër, pos Allahut të Lartmadhëruar.

Sa i përket Krijuesit dhe krijesat për njeriun janë fshehtësi të cilat njeriu nuk i di.

Është e vërtetë se kur është pyetur Muhamedi s.a.v.s.: Ku ka qenë Zoti ynë para se të krijoj qiejt dhe tokën? Muhamedi a. s. nuk e ka refuzuar pyetjen por ka thënë: Ka qenë në hapësirën ku mbi të ka pasur ajër dhe nën të ajër.

E KA REGJISTRUAR

AHMEDI

Kur është pyetur i Dërguari i Allahut s.a.v.s. për fillimin e krijimit të botës është përgjigjur: Ka qenë Allahu dhe s'ka pas asgjë pos tij dhe arshi i tij ka qenë në ujë dhe ka shkruar të jetë e krijuar çdo gjë.

E KA REGJISTRUAR

AHMEDI

Zoti i Lartmadhëruar ka thënë: Dijetari i të fshehtëve dhe i të dukshmeve. Po ashtu ka thënë: Dijetari i të fshehtëve, ai nuk ia tregon fshehtësinë e tij askujt, përpos atij që do prej të dërguarve të tij. Atë botë ai vë roje edhe para edhe prapa tij (kur ia shpall fshehtësinë).

SURETUL XHIN 26-27

Imami i mirënjohur Shaëraviju thotë:

Nuk kemi ndonjë njohuri paraprake për çfarë diturie do të jetë i njohur njeriu. Ajo është dituri sekrete.

Allahu nuk ka lënë paranjohuri për me ditur për çfarë fshehtësi është fjala, por Allahu vetë tregon për atë se do ta tregon atë fshehtësi përderisa paranjohuri në rastin e parë për njerëzit tregohet në fjalën e tij “dhe nuk mund të përfshin nga dituria e tij”.

Ndërsa për rastin e dytë, rasti i njohurisë së fshehtësive. Zoti i Lartmadhëruar ka tregua gjithë përfshirjen e diturisë vetëm te ai ku thotë dietari i fshehtësive dhe fshehtësitë e tij të veçanta nuk ia tregon (nuk ia shpalos askujt).

Njeriu dhe logjika njerëzore patjetër duhet me pranuar dhe duhet me besuara si burim prej burimeve të diturisë, diturinë të cilën ia jep Allahu atij (njeriut).

Kjo na shpie te çështja se aty nuk mund të arrin asnjëherë, pra nuk mund të arrijmë aty ku: Si është krijuar njeriu, si është krijuar qielli?

Këto çështje nuk i dimë për arsye se në nuk i kemi parë, dhe nuk posedojmë përvojë dhe eksperiencë.

Zoti i Lartmadhëruar thotë: Ju nuk keni prezantuar në momentin e krijimit të qiejve dhe tokës, e as në krijimin e vet “tuajin”.

EL-KEHF 51

Imami është burimi kryesorë i diturisë siç mendon Shaëraviju. Ai mendon se njeriu kur të beson, arrin në burimin e madh të diturisë i cili i jep dituri të plotë, e nëse nuk beson ai përkufizohet vetëm në materie, dhe nuk mund të dal jashtë sferës së materies, për këtë arsye ai nuk mund të di çka ka pas materies. Pse rruga e vetme për dituri dhe njohuri se çka ka pas materies është Imani (besimi).

TË PADUKSHMET DHE BESIMI NË TA

Të gjitha çështjet e Imanit janë të padukshme, sepse po të ishin të dukshme nuk do të kishte qenë e nevojshme (e domosdoshme) të besohej në të. Kështu mendon imani i nderuar Muhamed Muteveli esh-Shaëraviju.

Parashtrohet pyetje: Imani në të padukshmen a është bazë për t’iu përmbajtur atij programi?

Dhe sa është e kërkuar, me fjalë tjera cila është shkalla e besimit në të padukshmen për të arritur kulminacionin e Imanit.

Imami i mirënjohur Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë: Ka thënë Zoti i Lartmadhëruar ky është libri në të cilin kurrë nuk duhet pasur dyshim, është udhëzim për të devotshmit (për ata) të cilit besojnë në të padukshmit. EL-BEKARE 2

Këto janë ata të cilët Allahu i ka cilësuar, sepse ata besojnë në të padukshmen, të cilat për ta janë të parapa, duke besuara në Allahun, të Fuqishmin, Krijuesin. Pastaj besojnë melekët e Tij, në librat e Tij, në pejgamberët e Tij. Besojnë në ditën e fundit, pra të gjitha këto janë çështje të padukshme. Çështjet e pa dukshme përfshihen në kulminacionin e të padukshmit, besimi në Allahun, e pastaj me besuara ata të cilat ka thënë Allahu me i besuara.

Kur Allahu thotë “ Melekët” ti edhe pse nuk i sheh thua: Po, pranoje zemërgjërësisht se ka melekë edhe pse nuk i sheh ato sepse Ai i cili po më lajmëron dhe po më tregon është Ai të cilit i kam besuara me logjikën time, e i kam besuara Atij se është Allahu.

Dhe për derisa Allahu i Lartmadhëruar ka thënë: “Unë i kam krijuar melekët, nuk kemi çka të diskutojmë fjalën e Allahut se nuk jemi duke i parë melekët, sepse atëherë sitëtanë janë duke gjykuar në Allahun”. Allahu dëshiron që ti të besosh me tërë qenien dhe me tërë logjikën tënde. Mos parja e melekëve është çështje në vete dhe ekzistimi i melekëve është çështje në vete. Ti ke shpirt me të cilin jeton, por a e ke pa? A e ke dëgjuar? A e ke shijuar? A e ke ndier erën e tij? A e ke prekur me çfarëdo organi prej organeve tua?

Pra ti nuk e ke pa shpirtin tënd, por ti e përjeton nëpërmjet gjurmëve (Indikacioneve) në lëvizjen e trupit tënd ashtu që nëse largohet shpirti nga ti, ti bëhesh kufomë. Ti e njehere

nëpërmjet gjurmëve të tij në ty, ajo është e krijuar e nuk e sheh e si me pa Krijuesin i cili e ka përsosur atë?!

Zoti i Lartmadhëruar për të devotshmit thotë: “ato të cilët besojnë, nëse në kemi besuar në kulminacionin e të padukshmes kemi besuara edhe besojmë në çdo çështje që na thotë Allahu me besë edhe pse nuk e shohim”.

Allahu i Lartmadhëruar ka prurë shembull në vetë trupin e njeriut para se të zbulohet mikrobi, njerëzit i shihnin vetëm shenjat e sëmundjeve, ata nuk kanë kuptuar gjë tjetër pos temperaturës e të ngjashme, mirëpo nuk kanë ditur për diçka që është quajtur mikrob. Mirëpo kur mikrobi është zhvilluar shkenca dhe Allahu i Lartmadhëruar ka dhënë leje që krijesa e krijuar prej Allahut që të bëhet e dukshme dhe po ashtu ka dhënë leje që krijesa mendje e krijuar prej Allahut të zbuloj deri atëherë çështjen e pazbuluar, e kemi pa dhe po e shohim në formën e zmadhuar me mikroskop.

Pra mos parja e një çështje nuk do të thotë se ajo çështje nuk ekziston, por mjeti shikues është i paftësuar për ta parë.

Të parëve tanë, po tu kishim treguar në të kaluarën për mikrobin, ato nuk do të kishin besuar. Natyrisht se nuk do të kishin besuar. Pra, Allahu ka lënë që disa krijesa të mos shihen në një kohë, sepse ato do të jenë në nivel më të ultë të shikimit, pastaj ia bënë të mundur që në një kohë tjetër me pa, dhe në e shohim, e kjo sikurse dëshiron të na thotë Allahu: mos e mohoj të padukshmen, sepse një çështje ka qenë e padukshme në të kaluarën, pastaj janë prodhuar mjetet teknike (mikroskopët) për t'i parë vetëm e vetëm me qenë argumentim për të padukshmen sepse ka gjëra të cilat ekzistojnë por ti nuk i sheh.

Pra ata të cilët besojnë në të padukshmen, kulminacion i besimit të tyre është besimi në Zotin, dhe me besuara në atë që ai ka urdhërua me besuara.

Pastaj Zoti i Lartmadhëruar thotë: “Dhe falin namazin” për të krye dhe tregu nënshtrimin dhe adhurimin ndaj Allahut dhe atë duke e përsëritë pesë herë në ditë.

KRIJIMI PREJ ASGJËJE

Zoti i Lartmadhëruar në hapësirën e kosmosit (gjithësisë) ka parapa shkaqet të cilat janë të ndërlydhura fort me shkaktuesin nga këtu, ligjet në natyrë dhe natyrshmëria përputhen dhe janë në harmoni në sendet që ekzistojnë dhe e konkretizojnë njëra-tjetrën, vetëm se dëshira e Allahut dhe fuqia e tij absolute nuk varen nga këto shkaqet, çka mendon Shejh Shaëraviju në lidhje me këtë:

Imami i mirënjohur thotë:

Çdo gjë që ekziston e ka krijuara Allahu, dhe për të ka parapa shkak, mirëpo është e pamundur që shkaqet të cilat i ka krijuara Allahu me qenë pengesë për dëshirën e Allahut të Lartmadhëruar. Nga këtu, edhe pse ekzistojnë shkaqet në shumicën e rasteve shohim ndodhi dhe ngjarje të cilat ndodhin në kundërshtim me shkaqet. Me fuqinë e Tij absolute Allahu i jep sundim një njeriu dhe ai e largon nga fronti tjetrin i cili ka fuqi pushtet edhe pse i ka shkaqet e fuqisë dhe sundimit, mirëpo të gjitha ato paralizohen dhe zhduken para fuqisë absolute të Allahut.

Allahu ka vendos ligjet mbi të cilat bazohet gjithësia, mirëpo këto ligj nuk mundën me qenë barrierë për fuqinë e Tij absolute. Dëshira e Allahut është mbi të gjitha ligjet. Dëshira e Allahut është e pandryshueshme, ajo gjithmonë ekziston dhe gjithmonë është aktive, për me u fitua e drejta dhe me dështua e padrejta.

Pasi që shkaqet janë të krijuara, atëherë çështjet e krijuara nuk mundën me qenë barrierë e Krijuesit.

Allahu i Lartmadhëruar i hap derën e furnizimit një njeriu dhe i jep shumëfish nga ajo që ka punuar, ndërsa tjetrit ia ngushton derën e furnizimit dhe fiton pak edhe pse angazhohet, lodhet dhe punon për së tepërmi, kjo ndodh para syve dhe parashikimeve tona.

Pra, edhe pse në shkojmë sipas shkaqeve prapëseprapë nuk duhet harruar fuqinë e absolute të Allahut. Nuk duhet të na mashtrojnë shkaqet sado që ato shkaqe na japin furnizim.

Herët është thënë: Sa e sa punëtorë kanë mbet të fikur?

Urtësia e Allahut ka përcaktua që dëshira e Tij absolute me qenë mbi shkaqet, sepse sa herë që njeriu është bazua vetëm në shkaqet ai është largu nga rruga e Allahut të Lartmadhëruar sepse ai shkaqet i ka marrë si Zot dhe ka adhurua rezultatin e shkaqeve e jo shkak Krijuesin.

SHKAQET DHE SPROVAT

A ka ndonjë sprovë e cila i prishë shkaqet për ta sprovuar jetën?

Në lidhje me këtë Shejh Shaëraviju thotë:

Të konsiderojmë se toka është tharë, të konsiderojmë se bimët e arës tënde janë sëmur prej ndonjë sëmundje, pra duhet që të mos shikosh vetëm ndonjë shkak prej shkaqeve.

Pjesët e trupit punojnë ndërsa zemrat e besimtarëve mbështeten në Allahun krijues të shkaqeve. Për këtë arsye Zoti i Lartmadhëruar njerëzve të cilët kanë mbjell, i kanë ujitë të mbjellat e janë bë fryte, pak para se me i mbledh frytet i rrok ndonjë sëmundje dhe s'mbetet asgjë. Çka dëshiron që Allahu të tregoj me këtë?

Allahu dëshiron të tregoj, mos me u bazua vetëm në shkaqe.

Kjo çështje shihet në librin fisnik ku Zoti i Lartmadhëruar thotë: “Dhe kush i frikohet Allahut, i bënë rrugëdalje, dhe e furnizon nga aty ku nuk llogaritë fare”. Për mos me mendua se furnizimi vjen vetëm nëpërmjet angazhimit tënd.

Njeriu asnjëherë nuk nevojitet të mbështetet vetëm në shkaqet, kjo për shkak të sigurimit prej sprovave në shkaqe. Atëherë kur ta dish se pas shkaqeve është Krijuesi i shkaqeve i cili në të njëjtën kohë jep dhe furnizon pa shkaqe dhe furnizon nga aty ku njeriu nuk llogaritë fare, njeriu ka fitua fuqinë e imanin kulminant, fuqia e imanit në Krijuesin e shkaqeve i cili kur dëshiron të jep, jep furnizim edhe pa shkaqe.

MUËXHIZJA DHE KERAMETI

Shejh Shaëraviju thotë:

Zoti i Lartmadhëruar dëshiron që ne të besojmë në ligjet e jashtëzakonshme, që do të thotë me besuar në mundësinë e ndodhisë së tyre. Pasi që çështja është në fuqinë e Tij, atëherë edhe ato ndodhin, ndërsa sa i përket ndodhisë së muëxhizës askush nuk ka të drejtë të thotë se si iu është dhënë kjo muëxhize për me besuara tjetri në të.

Shejh Shaëraviju pretendon:

Ai i cili sheh muëxhize ajo është argument për të, dhe kur të lajmëron për të ai i beson në bazë të vetëbesimit në të. Sipas Shejh Shaëravijut Muëxhizja është një shkallë më e lartë se kerameti, bile është shkalla më e larta e kerametit.

Dikush mund të pyet: Pse Allahu nuk e ka dallua Muhamedin a. s. me muëxhize shqisore, ashtu siç i ka dallua pejgamberët tjerë. Në i kundër përgjigjemi: Po iu është dhënë: por gjatë tërë jetës së tij i janë dhënë pak muëxhize të tilla, nëse ti u beson. Kjo është mirë për ty, nëse jo, hulumto për vërtetësinë e tyre. Muëxhizet shqisore janë argument për ai i cili

prezanton drejtpërsëdrejti në ato raste, ndërsa ai i cili nuk i ka parë për të është mirë me u besuara.

Ka mjaftua pak ushqim i të Dërguarit të Allahut s. a. v. s. me u ngopë shumë e shumë njerëz, kush ka prezantua në atë ushqim është argument për ta.

Kështu themi edhe për kerametet janë ndodhi për ata të cilët i shohin drejtpërdrejtë. Nëse ndonjëri të tregon për kerametin e ndonjërit për të cilën ka lexuar apo ka dëgjuar, për ty nuk kërkohet me thënë është e vërtetë apo nuk është e vërtetë, sepse ajo nuk është e dedikuar për ty. Për ty është e dedikuar vetëm kerameti të cilën e sheh ti me sy drejtpërsëdrejti për me ta forcua Imanin.

Pra kerameti është për këtë arsye, disa prej njerëzve e pranojnë me tallje, disa tjerë me bindje të fortë, kush beson me bindje të fortë, ajo muëxhize është për atë vetë, i cili e ka parë, ndërsa ti i cili nuk e ke parë me sy je i lirë me besuara ose mos me besuara. Ti je jashtë kësaj kornize.

Kerameti është argument për të cilën e ka pa ndërsa Kur'ani është argument për të gjithë.

FUQIA ABSOLUTE

Shejh Shaëraviju mendon se i Dërguari i Allahut s. a. v. s. ka triumfua në misionin e tij me fuqinë absolute të Allahut. Mirëpo kur e kemi pyetur: Çdo herë kur në botë arrihet me diçka të jashtëzakonshme atëherë është në pyetje fuqia absolute dhe zhvleftësohet shkaqet dhe rrethanat dhe lidhjet natyrore. Pse atëherë ka ardhur në pyetje fuqia absolute e Allahut dhe zhvleftësimi i shkaqeve por në të njëjtën kohë ka pas raste ku Muhamedi a. s. ka triumfua kundër pabesimtarëve dhe ateistëve me ndikimin e shkaqeve.

Imami i mirënjohur Muhamed Muteveli Shaëraviju thotë se triumfi i Muhamedit a. s. është plotësua në fuqinë absolute të Allahut në kombinim me shkaqet, pra me të dyja. Për këtë ai na sjell shembull: Muhamedi a. s. është mbrojtur prej pabesimtarëve me fuqinë absolute të Allahut që ata as mos ta shohin as mos ta prekin, mirëpo Muhamedi a. s. me Ebu Bekrin. Po ashtu edhe pabesimtarëet pas tyre ka qenë dashtë me ecë nëpër shkretëtirë qindra e mijëra kilometra.

Në luftën e Bedrit është kombinua fuqia absolute me shkaqet. Melekët ua forconin këmbët muslimanëve, ndërsa në të njëjtën kohë pra paralel në shkaqet, ata veç kanë marrë pjesë në fushëbetejë. Në luftën e Hendekut është arritur fitorja me fuqinë absolute kundër fiseve kurejshite të cilët ishin në anën tjetër të Hendekut dhe jehudëve të cilët ishin brenda qytetit, të cilët veç kishin lidhur aleancë për me zhduk Islamin.

Çlirimi i Mekës ka qenë argument i fuqishëm, sepse fuqia absolute e Allahut nuk ka lejuar që sytë e pabesimtarëve të shohin ushtrinë muslimanë deri sa të grumbullohen rreth e përqark qytetit të Mekës, dhe ata janë befasua kur i kanë pa përnjëherë, sepse Kurejshit kanë mundur me i parë deri sa të shpërndahen rreth e rrotull, mirëpo fuqia e Allahut i ka verbërua shikimet e tyre.

Imam Shaëraviju tregon parimin e përgjithshëm dhe të fuqishëm se shkaqet dhe fuqia absolute e Allahut janë dy çështje të cilat kombinohen deri në ditën e kiametit për të fituar të dobëtit kundrejt të fuqishmëve. Padrejtësia dhe kriminaliteti i cili nuk mund të zhduket në asnjë mënyrë, dhe prej asnjë shkak prej shkaqeve, që do të thotë se atij të cilit iu është bërë padrejtë nuk mund ta kthejë të drejtën e tij, atëherë kombinohet, me fjalë tjera ndërhyjnë fuqia absolute e Allahut për të fituar e drejta ndaj të padrejtës.

PËRMBAJTJA E PLANPROGRAMIT DHE VËSHTIRËSIA E OBLIGIMEVE

Sëmundjet e njerëzve si ato shëruese ashtu edhe ato të pashërueshme janë si rezultat i mospërmbajtjes së tij rregullave apo ligjit të jetës.

Sepse ai dëshiron shfrenim, dëfrim dhe liri shtazarake edhe pse përmbajtja në rrugën e Allahut është në dobi të tij, sepse Shejtani qarkullon së bashku me qarkullimin e tij në trupin e tij. Çdo shpallje prej qiellit ka zbritur me obligime dhe çdo obligim nga qielli është për dobi të njeriut, pra mirësi nga qielli për shërimin e zemrës dhe qetësinë e shpirtit, mirëpo njeriu mendon se obligimet ia ngushtojnë dhe ia kufizojnë jetën e tij mirëpo përkundrazi çdo gjë çka ka ardhur prej pejgamberit është vërtetuar humanistet dhe se ato janë në dobi të njeriut, dhe ku humb i humburi, dhe është largu i larguari, dhe çdo gjë çka ka ardhur prej pejgamberëve ka ardhur çka është në përputhshmëri me jetën e njeriut dhe në dobi të jetës së tij.

Atëherë, pse njeriu gjithmonë ndien vështirësi në kryerjen e obligimeve, me fjali tjera heziton në kryerjen e tyre.

Imami i mirënjohur thotë se zbrazëtët dhe ngatërresat në gjithësi të gjitha janë si rezultat i çështjeve të cilat janë në kompetente të lirisë së njeriut me fjalë tjera si rezultat i çështjeve për të cilat ka të drejtë të zgjedhë ndërsa çështjet për të cilat nuk ka liri veprimi ato janë çështje stabile të qëndrueshme ndërsa tjerat ku ka zgjedhje e kanë shkatërruar botën.

Dhe sikur njeriu të zgjidhte planprogramin e Allahut nuk do të ndodhte shkatërrimi, nuk do të kishte lajthitje dhe nuk do të ishte i humbur.

Zakonisht obligimet përkufizojnë tejkalimin e ndjenjave të epshit ia ndalojnë lirin e shfrenuar, mirëpo në përgjithësi ai i cili kryen obligimet, e nuk ndien vështirësi dhe beson ë Allahun me besim të sinqertë dhe bindje të thellë, ai në besim ka gjetur në besim bazë të fortë për ardhmërinë e tij. Ai çka sot kupton se obligimet janë në dobi të tij, ai ka kuptuar të vërtetën sot, ai i cili nuk ka kuptua sot se obligimet janë në dobi të tij do t'i kuptoj më vonë. Ndonjëherë arsye e obligimit është në vet moskuptimin e arsyes se obligimit. Kështu qetësimi i zemrës arrihet vetëm në pasimin e planprogramit të Allahut. Dhe ai i cili nuk ndien lodhje dhe vështirësi në kryerjen e obligimeve ai e ka arrit Imanin e plotë dhe e ka realizua nijetin e sinqertë në Allahun e Lartmadhëruar.

A KRYEJNË NEVOJË PERSONALE BANORËT E XHENETIT

A kryejnë nevojë personale (jashtëqitje dhe urinim) banorët e xhenetit?

Nëse nuk kryejnë nevojë natyrale, atëherë si tretet apo ku shkojnë mbeturinat (teprica) e trupit?

Imami i mirënjohur Shaëraviju përgjigjet: Banorët e xhenetit nuk kryejnë nevojë natyrale, kjo nga arsyeja se në xhenet do të ushqehemi në mënyrë krejt tjetër nga ushqimi i kësaj bote.

Në këtë botë njeriu ushqehet me dëshirën e tij ndërsa në botën tjetër njeriu han çka i pëlqen atij prej dëshirës dhe urdhrat të Allahut.

Në botën tjetër nuk ka lodhje, mund dhe angazhim për furnizim dhe ushqim, ashtu siç ndodh lodhja, munda dhe angazhimi në këtë botë. Në botën tjetër shkaqet e furnizimit nuk ekzistojnë. Aty jetojmë aty për aty “Çdo gjë është shkak dhe furnizim në të njëjtën

kohë”. Allahu i Lartmadhëruar me fuqinë e Tij ka mundësi që njeriut t’i mundësoj shije dhe kënaqësi në ushqim dhe ushqimi të jetë në të njëjtën kohë të tretës në vetvete dhe mos me i mbet asnjë grimcë e ushqimit tepricë.

Çka quhet tepricë e ushqimit? Ajo është teprica në barkun e njeriut prej të cilës trupi nuk ka dobi por përkundrazi është e dëmshme për shëndetin.

Krijuesi i diçkaje (Allahu) dhe i çdo çështje ka mundësi që të krijojë mundësinë që kur të depërtojë ushqimi në brendësi, mos me mbet kurrfarë teprice nga nevoja jote dhe mos me mbet asgjë e cila është e dëmshme.

KUR’ANI DHE LEXIMI I TIJ I CILI KONSIDEROHET ADHURIM

Pyetje: “A konsiderohet adhurim (ibadet) leximi i Kur’anit?

Përgjigjja: Po.

VALLAHU TEALA EALEMU

Shejh Shaëraviju nuk pranoi asgjë, shpërblim për botimin e këtij libri që prej tij të kenë dobi lexuesit musliman, Zoti e shpërbleftë me të mira.

PËRFUNDOI PJESA E DYTË DHE DO TË PASON PJESA E TRETË NËSE DËSHIRON ALLAHU

Pasi që përfundoi përgatitja për botim, botuesi ia paraqiti Imamin të mirënjohur Shejhut Muhamed Muteveli Shaëravijut i cili e lexoi, e përmirësoi çka pat nevojë dhe e lejoi për botim, Zoti ndihmoftë që të ketë dobi Islami dhe muslimanët. Falënderoj Allahun fillim e mbarim. . .